DE WESTER

Bewonersmagazine voor Oud-West - 2e jaargang - nummer 5 - oktober 2013

In dit nummer:

Honigkunst
Ben Berends
Henk Swinkels
Donny Wilkens
Sylvia Coppens
Theo van Deelen
Willie van Top Dump
Henk en Bepke Otten
Straat van de week: Floraweg

Shakira Janssen

Colofon

De Wester is een onafhankelijk magazine, gemaakt door en voor bewoners van Oud-West. Het blad verschijnt zes keer per jaar. Het wordt gratis verspreid.

De Wester is ook een onafhankelijke website door en voor bewoners van Oud-West.

De Wester is mede mogelijk gemaakt door de gemeente. Er is een bijdrage verkregen uit het budget wijkactiviteiten/bewonersinitiatieven van de gemeente Nijmegen.

Adres
Voorstadslaan 248, 6541 SZ Nijmegen
Telefoon: 06 24 17 05 72
E-mail: redactie@dewester.info
Internet: www.dewester.info
E-mail website: webredactie@dewester.info

Redactie
Michiel van de Loo (hoofdredacteur)
Jo Arts
Irma Bogers
Dave van Brenk
Tadek van Bussel
Carla Dijs
Ger Neijenhuyzen
Rian Panis
Ruud de Vries
Leo Woudstra
René van Berlo (eindredacteur)

Tekstcorrectie
Irma Bogers
Rian Panis
Gon van der Werff

Foto's
Dave van Brenk
Ger Neijenhuyzen (www.gersfotografie.nl)
en anderen (zie bij de artikelen)

Vormgeving
René van Berlo

Drukwerk
Drukkerij Hendrix
Oplage: 9000 exemplaren

Bezorging
Op alle adressen in Oud-West met uitzondering van de adressen met een NEE-NEE-sticker.
Klachten over bezorging: 06 24 17 05 72
of e-mail: redactie@dewester.info

Volgend nummer
Kopijsluiting: zondag 24 november 2013
Verspreiding: vanaf vrijdag 13 december 2013

Voorpagina
Shakira Janssen (Foto: Ger Neijenhuyzen)

'Geachte redactie...'

Afval dumpen

Van Albert Heijn tot aan de Zonnebloemstraat is het iedere dag raak. Veel mensen dumpen hier het afval. Volle vuilniszakken en tassen met afval worden hier gedumpt. Bij Albert Heijn ruimt de Dar het bijna iedere dag op, maar een uur later ligt het er weer. Ook rond de speeltuin en op het plein en zelfs in de speeltuin wordt vuil gedumpt. Ook worden er flessen kapot gegooid om en in de speeltuin. Er ligt ook afval van drugs. Hier waar kleine kinderen spelen. Dit probleem wordt steeds erger. Er wordt ook veel brand gesticht in de vuilbakken of er wordt vuil op straat aangestoken. Onze mooie wijk lijkt wel een vuilnisbelt. Wij hebben ook melding gemaakt van de straatverlichting die in de wijk kapot gemaakt wordt.

Mevrouw R. Janssen

Vanuit de redactie willen wij onze lezers er op attent maken dat u wel naam en adres moet vermelden, als u een ingezonden brief instuurt aan de redactie van de Wester.

Een reunie met gevolgen (3)

In *de Wester* van juni 2012, alsmede in de uitgave van september 2013, is aandacht geschonken aan de gehouden reünie van de School 8 (thans Michiel de Ruyterschool).

Voor de slachtoffers, die omgekomen zijn in de tweede Wereldoorlog ter hoogte van Bakkerij De Bie, is een herdenkingsplaquette vervaardigd. Dit initiatief heeft inmiddels de toestemming van de gemeente Nijmegen gekregen.

Er wordt nu een bijeenkomst gehouden in wijkcentrum Titus Brandsma op 29 oktober aanstaande van 9.30 tot 11.00 uur. Door verhindering van Bart Jansen, de schrijver van *De pijn die blijft*, heeft nu Ben van Hees toegezegd een en ander te vertellen over 22 februari 1944.

Onthulling

Hierna zal de herdenkingsplaquette onthuld worden bij Bakkerij De Bie en brengen kinderen van de Michiel de Ruyterschool een bloemenhulde.

Om dit initiatief nog meer draagkracht te geven, wordt een oproep gedaan aan allen die aan het bombardement van 22 februari 1944 een herinnering hebben, familieleden hebben verloren of op een of andere manier betrokken zijn, aanwezig te zijn op 29 oktober aanstaande. Iedereen is van harte welkom.

Inlichtingen verkrijgbaar bij Jan Hermens, Olijfwilgstraat 16, Nijmegen, telefoon 06 51 34 41 76.

Tekst: Ruud de Vries

In dit nummer

De straat van de week
Floraweg 4

Theo van Deelen 14

18
Henk en Bepke Otten

Donny Wilkens 19

Ben Berends
20

Shakira Janssen 13

Henk Swinkels 10

Sylvia Coppens 16

12
Willie van Top Dump

En verder:

Communitymanager gezocht	9
Column Tadek van Bussel	9
Column Rian Panis	10
Column Qader Shafiq	15
Column Michiel ten Dolle	16
Foto's Honigcomplex	22
Wolfskuil	24
Waterkwartier	26
Voorzieningenhart De Biezantijn	28
Burendag Zwaluwstraat	29
Ommetje Waterkwartier	31
Nieuw maatjesproject	33
ZZG zoekt vrijwilligers	34
S.v. Nijmegen	35
Dynamic-tennis bij LOB'94	35
Køken	37
Een laatje voor later	38
Vroeger en nu	39
Grenspost Waterkwartier	39
Stoppen met roken	41
Halloweenoptocht in de Wolfskuul	41
Uitnodiging bewonersavond	43
Kinderpersbureau	44

De straat van de week

Floraweg

Felice Veerman (links) en Astrid van Vorsselen

De straatnaam *Floraweg* stamt uit het einde van de 19e eeuw. Op 6 juni 1891 stemde de gemeenteraad in met het voorstel van B&W om de weg van de Nieuwe Nonnendaalseweg naar de Wolfskuilseweg de naam *Floraweg* te geven. *Flora* is de Romeinse godin van de lente en de bloemen. Aan deze weg woonden twee bloemisten en zou daarom deze naam gekregen hebben. Hiermee werd de basis gelegd voor de straatnaamgeving van de Rozenbuurt (vanaf 1913) en Bloemen- en plantenbuurt (vanaf 1925).

Vóór de vaststelling van de naam *Floraweg* werd de weg Vuilniskuilscheweg genoemd. Op de Wegenlegger uit 1859 staat de volgende omschrijving: *'Loopende van de Nijmeegsche laan langs de Vuilniskuil over de Nonnendaalschen weg en de Wolfskuil tot aan de Dennenstraat.'* (Legger B, nr. 15). De Vuilniskuilscheweg begon bij de huidige Eerste Oude Heselaan (ten noorden van Vissers Meubelen) en liep in zuidelijke richting via het stationsemplacement, de Anjelierenweg, Gladiolenstraat, Floraweg en Oude Graafseweg tot aan de Dennenstraat. Op het minuutplan van kadastrale gemeente Neerbosch, Sectie B, uit 1822 heet de weg: *De Vuilkuilsche Weg*. Op de kaart van Van Suchtelen & Hollandt uit 1755 is de naamloze weg duidelijk herkenbaar.

De vuilniskuil lag aan de noordoostzijde van de kruising met de Nonnendaalsche weg (Oude Nonnendaalseweg). Deze weg begon oorspronkelijk bij de Graafseweg ter hoogte van de van Oldenbarneveltstraat (bij De Buitenmolen, gesloopt in 1884). De kuil en een deel van aangrenzende wegen moesten wijken voor de aanleg van de spoorlijnen richting Arnhem, 's-Hertogenbosch en Venlo. Deze werden in de periode 1879-1883 in gebruik genomen. Een uitvloeisel van de aansluiting van Nijmegen op het Nederlandse spoorwegnet was de aanleg van de Nieuwe Nonnendaalseweg en de nieuwe naam *Floraweg* voor een gedeelte van de zogenaamde Vuilniskuilscheweg.

Tuinarchitect en boomkweker Jan Jacob Denier van der Gon (1856-1933) had zich in 1881 in Hees gevestigd. Vanaf 1882 stond in advertenties als adresaanduiding: *Nonnendaalsche Weg*. In 1885 werd voor het eerst de naam *Kweekerij 'Noviomagum'* gebruikt. Samen met bloemist Johannes Franciscus Bouwens (1866-1942), die sinds 1882 in Hees woonde, richtte hij in 1888 de firma *Denier van der Gon & Bouwens* op. In het adresboek van 1892 staat: '*DENIER V. D. GON & BOUWENS, aanleg van tuinen, bouquetten enz., Hees, Floraweg bij den Graafschen weg.'* Op dezelfde pagina staat ook het adres *'Hees, wolfskuil 14'*.

In 1893 vertrok Denier van der Gon naar Utrecht. Bouwens ging in 1895 naar Deli (Sumatra). De kwekerij aan de Floraweg tegenover de Looimolenweg was inmiddels overgenomen door de firma *De Bie & Van Manen*. De naam *Kweekerij 'Noviomagum'* bleef ook gehandhaafd toen bloemist en boomkweker P. van Leijden de firma in 1904 van Joh. de Bie overnam. In 1939 moest de kwekerij wijken voor woningbouw en werd het terrein gelegen aan de Kamperfoeliestraat en de Floraweg verkocht aan de gemeente.

De oudste nog bestaande bebouwing (nummers 9, 11, 15 t/m 19, 35 en 37) stamt uit het einde van de 19e eeuw. De nummers 1 t/m 11 zijn in 1938 gewijzigd in 7 t/m 19. Voor de bouw van de eerste vier huizen werd in 1892 vergunning verleend. Woningbouw vond vooral plaats tussen de Graafseweg en de Floraweg (in de zogenaamde van Hezewijkstraten).

In 1922 werden de noodwoningen Floraweg 120 t/m 182 gebouwd. Dit was de eerste grootschalige bebouwing aan de even kant van de weg. Zes jaar later werden de noodwoningen vervangen door meer permanente bebouwing. Een deel van de woningen uit 1928 maakte begin jaren '60 plaats voor vervangende nieuwbouw (gesloopt in 2003). De bestaande bebouwing tussen Distelstraat en Wolfskuilseweg stamt uit 2005.

Bij de even huisnummers zit een opmerkelijk gat tussen nummer 58 (bouwjaar 1948) en nummer 128 (bouwjaar 1940):

• Floraweg 128 t/m 132 maken deel uit van een complex van 44 woningen waarvoor op 2 april 1940 vergunning werd verleend aan de *Woningvereeniging 'Nijmegen'* (Portaal); de nummers 134 t/m 148 (bouwjaar 1938) behoren tot een complex van 88 woningen waarvoor op 27 december 1937 bouwvergunning werd verleend.
• Floraweg 2 t/m 58 maken deel uit van drie verschillende complexen van in totaal 220 naoorlogse woningen waarvoor dezelfde woningvereniging in 1947 de benodigde vergunningen kreeg.

Tekst: Rob Essers

Michiel van de Loo en Rob Essers

We beginnen ons verhaal bij de *Dierenweide Kobus*. Vernoemd naar de man, die bij zijn leven de onbenoemde burgemeester van de Wolfskuil was. In de jaren zeventig, toen de Rozenbuurt gesaneerd werd, ging hij voorop in de strijd om er het beste voor de wijkbewoners uit te slepen. Daarbij was hij nooit uit op eigen eer, het woord solidariteit stond hoog in zijn vaandel. Ooit gingen wijkbewoners in protest naar de raadsvergadering van het gemeentebestuur, en Kobus liep aan kop met een paard en nam het dier mee de lift in van het stadhuis. Dat paard graasde in de wei op de plek waar nu de dierenweide is. Arie Hoks, 77 jaar, woont daar precies tegenover en is sinds jaar en dag bij de dierenweide betrokken.

Illegaal aftappen

'Het begon met een paard, maar er kwam al gauw wat kleinvee bij: kippen, schapen, geiten en mijn vrouw en ik zijn allebei gek met dieren, dus die gingen wij water geven. Moesten we wel steeds met zware emmers op en neer sjouwen.' Arie werkte vroeger bij de Nutsbedrijven, en de daar opgedane kennis kwam hem nu goed van pas, toen hij - moe van het gesjouw met die emmers - stiekem het water voor de beesten van de hoofdleiding wist af te tappen.

'Het was vroeger allemaal weiland hier', herinnert Arie zich. 'Er heeft ook nog een villa gestaan, *Ons Nestje*. Daar zat bakkerij Ditters in, en als laatste de familie Hendriks. Dat is gesloopt. Op de weide hebben we de eerste stal neergezet, maar er was geen elektriciteit, geen wc, geen verwarming, helemaal niks. Met heel veel vrijwilligers uit de buurt is alles opgebouwd en aangelegd.' En Arie zorgde eigenhandig dat er een stal en een schuurtje bijkwam, want ook de veestapel breidde zich uit. Geld kwam er via de Stichting Dierenweide Kobus, die giften en subsidies probeerde binnen te halen. Ook de gemeente zag uiteindelijk de toegevoerde waarde van de dierenweide voor de wijk in, en om de continuïteit te waarborgen, kwamen er via Wijkwerk gesubsidieerde krachten te werken, alhoewel een belangrijk deel van het werk nog steeds door vrijwilligers gedaan werd, waarbij Arie altijd de constante factor was en nog steeds is. Al 25 jaar, en niet zómaar hiervoor beloond met de *zilveren waalbrugspeld*.

Arie Hoks in de dierenweide

Gemeente

Het ging lang goed, maar de laatste jaren gaat het wat minder met de Dierenweide. Arie weet wel hoe dat komt: 'Vroeger was er voor de vrijwilligers nog wel eens een kleinigheidje, nu niet meer, allemaal wegbezuinigd, en nu komen we mensen te kort. De ID-banen zijn verdwenen, en de gemeente heeft nu weer meer in de pap te brokkelen. Ze nemen alleen wel de verkeerde besluiten, tenminste ik kan ze niet volgen. Bijvoorbeeld: er komen hier elke ochtend een paar Turkse vrouwen een winkelwagen vol oud brood brengen, dat halen ze op bij een paar winkels hier in de buurt. Eerst gaf ik ze dan altijd een paar eieren, om iets terug te doen. Dat kan nu niet meer. Want iemand op het gemeentehuis heeft bedacht dat we alleen nog maar sierkippen mogen hebben. En die leggen geen eieren. Dat vind ik dan heel jammer. Of toen ze bedachten dat we voortaan alleen raskonijnen mochten houden. Die hebben heel veel extra zorg nodig, die hier niet altijd gegeven kan worden. Dat leg je ze uit, maar luisteren? Ho maar, nou die raskonijnen hebben wel het loodje gelegd. We hadden ook stagiaires van Helicon, die konden we goed gebruiken, want die weten ook vaak al waar ze mee bezig zijn, maar volgens het gemeentehuis kunnen we ze niet goed begeleiden, dus hebben we nu geen stagiaires meer. Soms vraag ik me wel eens af of ze bij de gemeente weten waar we hier mee bezig zijn.'

Educatiecentrum

Diezelfde gemeente ziet ook wel dat er iets moet gebeuren met de Dierenweide en gaat in gesprek met de Wijkraad. Het plan om scholen - *de Wieken* ligt er zowat naast - erbij te betrekken wordt geboren; het woord *educatiecentrum* valt, en iedereen is meteen weer enthousiast. De plek waar die ruimte bedacht is, blijkt echter verontreinigd door galvanisch bedrijf Latour die hier ooit zat, maar de gemeente heeft gelukkig nog ergens een pot met geld waarmee deze vervuilde grond opgeruimd kan worden.

We lopen met Arie over de Dierenweide. Zijn Dierenweide. Naar de ganzen, zijn lievelingsdieren. 'Ze kennen me', zegt Arie. 'Je kunt er mee praten en ze zeggen ook nog wat terug.' En dan in plat Nimweegs tegen zo'n gans: 'Wa mojje?' Arie ziet het somber in, al de plannen die er nu zijn. 'Allemaal leuk en

Arie Hoks in de dierenweide

aardig, maar er is nauwelijks overlegd met de mensen hier. Kijk hier nou, dit was ooit een vijver, kom ik op een ochtend hier, heeft een bulldozer de hele vijver gesloopt. Is er overleg geweest? Nee dus, ik wist helemaal van niks. Ik was toen zó kwaad en ben twee weken niet hier geweest.' Hij wijst naar het schuurtje en de paardenstal, die hij eigenhandig gebouwd heeft. 'Die zullen straks ook wel weer tegen de grond gaan.'

Arie is 100 procent Wolfskuul. Geboren in 1936 in de Palmstraat, en de wieg van zijn vader stond in diezelfde straat. Hij vertelt met plezier over de rivaliteit tussen de Rozenbuurt en de Palmstraat en hoe dat met de vuist uitgevochten werd. In 1965 verhuisde Arie naar de Floraweg. Een plek waar hij altijd heel prettig gewoond heeft. En zijn goede humeur heeft Arie nooit verloren. Ook nu niet. Hij is altijd in voor een grapje en op verjaardagen is Arie nog wel eens over te halen om als buutredenaar op te treden.

Hangjeugd

Bij de steil oplopende – inmiddels Oude – Azaleaweg had je voor de jongens de St. Josephschool en voor de meisjes de Mariaschool. 's Winters ging de jeugd daar sleetje rijden. Levensgevaarlijk, als je met grote snelheid de Floraweg opvloog. De laatste jaren is deze omgeving mede doordat de gemeente er een paar JOP's heeft geplaatst een populaire hangplek voor jongeren. Er komen bij de politie echter regelmatig meldingen van overlast binnen. Er wordt vuurtje gestookt, met lawaaierige brommers rondgescheurd, soms tot vier uur 's nachts, er zijn bedreigingen geweest en er zou gedeald worden. De laatste maanden, met de inzet van twee straathoekwerkers, gaat het overigens iets beter. Ook op de plek bij de molen, pal achter de Dierenweide, hangt de jeugd graag rond. Je kunt er met de auto komen en je hebt ook nog eens een prima uitzicht over de hele Wolfskuil. Volgens Arie kun je over het algemeen prima met die jongeren praten. Als ze uit de Wolfskuil zelf komen, heb

je er zelden last van, maar steeds vaker treft hij er jongeren uit andere wijken aan en die gedragen zich minder gezeglijk.

Pannakooi

Al enige tijd is er overleg tussen de Wijkraad en de gemeente om tot een oplossing te komen. Het opnieuw inrichten van de openbare ruimte in de hoek Floraweg/Oude Azaleaweg zou een groot deel van de overlast wegnemen. De jongeren zijn hier inmiddels ook bij betrokken. We spreken met Geert Schiks, lid van de Wijkraad. In zijn atelier in de voormalige Mariaschool ontvouwt hij de plannen. 'Om te beginnen gaat die lelijke omheining weg, maar ook de JOP's die er nu staan. De pannakooi, die eerder onder aan de Graafsebrug in Bottendaal stond, komt naar het plein, wat in drie stukken wordt opgedeeld. Die pannakooi komt ongeveer op de plek waar nu de JOP's staan. Het middelste stuk komt iets lager te liggen met onder andere een basketbalnet en op het derde deel komt een klimrek, een speelhuisje, een paar boompjes om het wat op te leuken, en in een iets later stadium moet er aan de kant van de Oude Azaleaweg, gebruikmakend van het hoogteverschil, een meanderend waterloopje komen wat eindigt bij een vijvertje met een pomp en zwerfkeien er om heen. De Oude Azaleaweg is altijd een kinderrijke straat geweest, dus de kinderen moeten er zich thuis voelen. Het moet een open en transparante plek worden. Alle graffiti wordt weggehaald en het moet ook een groene uitstraling krijgen. Jong en oud moeten van het plein kunnen genieten.' De financiering is nog niet helemaal rond, maar de Wijkraad is ervan overtuigd dat het goed komt. De bewoners van de Wolfskuil kunnen alvast gaan nadenken over een toepasselijke naam voor het nieuwe plein.

Kuul

Er is veel veranderd in de Wolfskuil. Leo Woudstra, 67 jaar, kwam als klein jongetje in de Mosstraat te wonen en om te spelen was de *kuul* voor een kind de hemel op aarde. Leo gaat er eens goed voor zitten: 'Het was een echte kuul, die naam komt niet uit de lucht vallen. Hoe dat er vroeger uitzag, dat kun je je nu nog nauwelijks voorstellen. Waar nu de seniorenflat Wolverlei staat, zat heel vroeger Tummes Wattenberg, een kolenboer die allerlei loodsen verhuurde aan diverse ondernemers; zo zat er het houthakkersbedrijf van vader en zoon Winnen, Bernard van Gent had er een loods waar hij kachelhout verkocht en daarmee ook langs de deur ging; een granietwerker die aanrechtbladen maakte, had er zijn bedrijf, maar ook verhuizer Verkroost stalde er zijn vrachtwagens. Tummes zelf woonde in een oud boerderijtje en verschillende bewo-

Felice Veerman (links) en Astrid van Vorsselen

ners uit de *Kuul* verdienden bij hem de kost als kolenboer. Op de hoek stonden wat oude huisjes en in één daarvan woonde de familie Boeijen, een handelaar in lompen en oude metalen; later kwam daar een tankstation van Mobil, en een crossveldje. Waar nu basisschool De Wieken is, was de ingang naar een speeltuin met een kabelbaantje, draaiton en schommels. Toen de school er kwam, ergens in de jaren zeventig, verhuisde die speeltuin naar de hoek van de Mirtestraat. Er was een zandplaat waar de kleintjes speelden en de opgeschoten jeugd, waaronder ik, gingen in het bos erachter hutten bouwen en alles doen wat onze ouders verboden hadden haha. En voetballen, hè, er ligt ook een stukje geschiedenis van *v.v. Krayenhoff*. Aan de overkant aan de Oude Graafseweg hebben die nog een voetbalveld gehad, dat noemde men de *ponybaan.* Aan de even kant van de Floraweg, waar vroeger de noodwoningen stonden, had de firma Hendriks een frietzaak, maar hij was vooral ijsfabrikant en reed met diverse ijscokarretjes door de stad.'

Rimboe

We zijn aan de Floraweg ook nog te gast bij Astrid van Vorsselen, 55 jaar, en haar buurvrouw Felice Veerman, 40 jaar. Sinds 2005 wonen ze in de nieuwbouw in het stukje tussen de Distelstraat en de Wolfskuilseweg. De buurvrouw aan de andere kant was er ook nog graag bij geweest, maar moest omdat ze ziek was, verstek laten gaan. Beide buurvrouwen woonden vroeger aan de inmiddels verdwenen Mosstraat. Samen met de Erica- en de Bremstraat - die je ook niet meer op de plattegrond van Nijmegen terugvindt - was dit het hart van wat men vroeger de *Rimboe* noemde. Astrid: 'De een noemde het berucht, de ander ruig. Ik vond het een spannend buurtje. Er werd op straat geleefd, ook veel gedronken ja, en gezinnen met veel kinderen, die allemaal tot laat in de avond nog op straat speelden. Onder elkaar was het altijd gezellig, maar sommige mensen schrok het af. Wij wisten niet beter. Ik heb me er altijd veilig gevoeld. Uit de voordeur hing een touwtje, zodat je altijd naar binnen kon, en ik kan me werkelijk niet herinneren dat er ooit ingebroken is.'

De slopershamer moest echter door de *Rimboe*. Dat was tien jaar geleden. Felice: 'Ik was er wel blij mee, er werd nog maar nauwelijks onderhoud gepleegd en ik had maar twee slaapkamers, met drie kinderen is dat veel te klein.' Astrid: 'Voor mij hoefde het helemaal niet. Het huis waar ik woonde, was nog maar net veertig jaar oud en ik had vier slaapkamers, dus ik wilde eerst niet weg. Ik was uiteindelijk ook de laatste die vertrok, maar met een aantal mensen zoals Frankie Hendriks, Joop Ubeda, Peter Nachtegaal, Leo Woudstra, Felice en ik hebben we een groepje gevormd, die de sloop en de nieuwbouw gingen begeleiden.' Felice: 'Dat betekende in de praktijk dat we gemiddeld om de veertien dagen met Portaal, de projectbegeleider en ook vaak een vertegenwoordiging van de gemeente om de tafel zaten. We hadden een sloop- en een bouwteam.' De beide buurvrouwen worden weer helemaal strijdbaar nu ze aan die tijd terugdenken. Astrid: 'Dat ging vaak hard tegen hard en er is menigmaal met de vuist op tafel geslagen.'

Inspraak

Het resultaat mocht er zijn, want ook Portaal koos voor vergaande inspraak. Dat was toentertijd de maatschappelijke tendens en Portaal wilde de bewoners graag tegemoet komen in hun wensen, wat er bijna op neerkwam dat er op elke kavel vier muren werden opgetrokken die door de aanstaande bewoners naar believen ingedeeld en ingericht konden worden. Felice: 'Waar we de keuken wilde hebben, en

of die open of dicht moest, waar de trap, waar de badkamer, een dakkapel ja of nee, een extra stopcontact hier, een extra radiator dáár. Ik wilde bijvoorbeeld een slaapkamer op zolder. Geen punt. Zo had iedereen andere wensen en elke kavel een andere bouwtekening,' Portaal antwoordt desgevraagd, dat het voor de aannemer nauwelijks te doen was. 'We waren misschien wel veel te aardig en soms beloofden we ook te veel.' Astrid: 'Felice en ik gingen elke week kijken hoe het er bij stond, dat deed iedereen die naar de nieuwbouw terugging. En er ging wel eens wat fout ja. Stond er bij mij ineens een muurtje te veel, moest dat weer afgebroken worden, of stond de trap verkeerd. Dat kon je die aannemer nauwelijks kwalijk nemen. Ik denk dat die helemaal gek werd van ons.'

Oude Azaleastraat

Portaal geeft toe dat er te veel fouten werden gemaakt. 'De opleveringen verliepen daardoor niet altijd even plezierig. Onze medewerkers troffen soms wel twintig boze bewoners in een woning aan. En er werden ook wel eens bedreigingen geuit tegen onze opzichters, als er weer wat mis was gegaan. Maar het was ook erg lastig, enerzijds deden we ons best om veel inspraak te geven, anderzijds was het natuurlijk erg vervelend dat er veel fout ging.' Felice: 'Zeker achteraf beseffen we dat we in een unieke positie zaten, zoveel inspraak bij zo'n nieuwbouwproject is er volgens mij in Nijmegen niet meer geweest. Ik denk dat ze bij Portaal gezegd hebben: eens maar nooit meer.' Ze hebben er in ieder geval zeker van geleerd: 'Het is bij ons nog altijd mogelijk om bij nieuwbouw keuzes te maken, maar wel minder dan toen. En zijn we eenmaal aan het bouwen, dan zijn er geen wijzingen meer mogelijk.' Astrid en Felice zijn verder vol lof over Portaal en over de medewerking die ze kregen. Astrid: 'We gingen ook wel eens een beetje te ver, toen we bijvoorbeeld zachte tegels in de achtertuin wilden, zodat kinderen hun knieën niet kapot zouden kunnen vallen.' Portaal is blij dat achteraf, nu al het leed geleden is, de bewoners nog steeds tevreden zijn met het behaalde resultaat, want ook bij de woningbouwvereniging staat het project nog altijd te boek als het meest tumultueus verlopen sloop-/nieuwbouw project.

De Mosstraat was het hart van wat men vroeger de 'Rimboe' noemde. Tien jaar geleden zijn de huizen gesloopt en is de straat verdwenen. Foto uit de jaren zeventig.

Kuulse Wijkfestival

Bij de oplevering maakten Portaal, de gemeente en de projectontwikkelaar een bedrag vrij voor een feestje en hieruit is in feite het *Kuulse Wijkfestival* ontstaan. Astrid en Felice zitten allebei nog steeds in de organisatie daarvan.

De voortuintjes van Astrid, Felice en de derde buurvrouw, zijn makkelijk te herkennen. Ze hebben alle drie kolossale Brugmansia's staan en rond de kerst weten ze zich door de verlichting óók te onderscheiden van de rest. Astrid: 'Als het even kan, zitten we buiten hier. En met een frietpan en wat te drinken erbij, is het al gauw gezellig.' Ze zien allebei wel een duidelijk verschil met de koopwoningen in hetzelfde rijtje. Felice: 'Die zijn toch meer op zichzelf, wel behulpzaam hoor als je ze iets vraagt, maar toch niet zoals wij met elkaar omgaan.'

Rest nog één puntje van kritiek: de parkeeroverlast bij *de Wieken*. Astrid: 'Ik moet er altijd rekening mee houden, dat ik niet rond twaalf uur of half vier hier mijn auto moet parkeren, want dat gaat niet. Ik heb er wel eens wat van gezegd, maar dan antwoorden ze van de school dat het wel meevalt. Maar ja, die parkeren hun auto's hier ook. Ik heb wel eens *per ongeluk* een auto die hier stond te wachten om een kind op te halen, ingesloten. Daarna ging ik piepers jassen in de keuken en kon ik precies volgen wat er ging gebeuren. Ik zag die moeder maar wachten en ik heb nog gezwaaid. Even later vond ik het wel een beetje zielig worden en toen ben ik toch maar naar buiten gegaan om haar te bevrijden.'

Tekst: Michiel van de Loo
Foto's: Dave van Brenk

Gezocht:

hulpvaardige buurtverbinders met internet-affiniteit

***Mijnbuurtje* helpt je om andere buurtbewoners makkelijker te leren kennen en laat je op een leuke manier zien wat er allemaal bij jou in de buurt te doen is. Zo voelen mensen zich meer thuis in de buurt, kunnen ze makkelijk dingen zelf regelen en met andere buurtbewoners dingen doen.**

Aanpak

Mijnbuurtje faciliteert dit door per wijk een paar buurtbewoners op te leiden tot 'communitymanager'. Als communitymanager leer je hoe je een proces in je buurt op gang brengt waarin steeds meer mensen en organisaties in de buurt elkaar kennen en met elkaar samenwerken. Omdat steeds meer mensen internet gebruiken, ondersteunt *mijnbuurtje* dit met een interactief online buurtcommunicatieplatform. Voorbeelden hiervan zie je op www.dewester.info (Oud-West) of www.dewijkwebsite.nl (Nijmegen-Oost).

In Oud-West zoeken we nog communitymanagers!

Als communitymanager stimuleer je wijkbewoners en organisaties enthousiast om actief mee te doen en het platform maximaal te gebruiken. Je onderhoudt goede relaties met ze en boort nieuwe bronnen van buurtinformatie aan. Je helpt wijkbewoners bij het gebruik van het platform en verbindt mensen met elkaar. Je zorgt ervoor dat vragen van bewoners bij de juiste persoon of organisatie terechtkomen. Je werkt nauw samen met andere mensen en organisaties in de wijk.

Opleiding

Mijnbuurtje verzorgt hiertoe een vijfdaagse opleiding tot communitymanager. Om succesvol deze opleiding af te kunnen ronden, zoeken we de volgende mensen:

- HBO-denkniveau.
- Heb je een bijstandsuitkering? Dan is een werkparticipatietraject mogelijk.
- Je bent betrokken bij je wijk en je wilt deze nog beter maken.
- Je legt makkelijk contact en hebt goede mondelinge vaardigheden
- Je hebt affiniteit met internet, nieuwe media en het schrijven van teksten.
- Je bent leergierig, hulpvaardig, ondernemend, verantwoordelijk en een doorzetter.

Na een succesvolle intake volg je de opleiding tot communitymanager die je afrondt met een examen. Tijdens de opleiding ga je als communitymanager in opleiding aan de slag in je wijk. Hiermee ben je zo'n twintig uur per week bezig.

Geinteresseerd?

Ben je enthousiast en voldoe je aan de bovenstaande eisen? Mail dan je motivatie en CV naar *hanneke@mijnbuurtje.nl.* We nodigen je uit voor een kennismakingsgesprek. Meer informatie: *www.mijnbuurtje.nl*

Tekst: Hanneke van Stokkom

Voel je meer thuis in je buurt

www.dewester.info

Mooie aardkloot

Dit wordt een merkwaardige column. Merkwaardig omdat ik zelf niet weet of ik de publicatie nog ga meemaken. Sommigen van u kennen mij persoonlijk, sommigen wellicht alleen van gezicht. Ik heb wel gemerkt dat het feit dat ik ziek ben stiekem als een lopend vuurtje door de wijk is gegaan. Want dat ben ik helaas. Ziek. Ernstig ziek. Dat klinkt gelijk zo theatraal. Maar het is wel de harde werkelijkheid. Ik ga mijn prachtige gezin binnenkort achterlaten. Het meest dierbare en meest kostbare wat ik in mijn te korte leven heb gekend. Ik ga deze wijk binnenkort achterlaten. Een wijk waar ik van ben gaan houden. Een wijk waarvan ik hoop dat hij verder opbloeit. Want er zit zoveel potentie in. Ik ga deze stad binnenkort achterlaten. Deze stad waar mijn hart aan is verpand. Deze stad waar ik thuis hoor. De straten, de pleinen, de parken, de winkels en de cafés. Nijmegen is een plek vol persoonlijke geschiedenis. Van noord naar zuid, van west naar oost. Elke straathoek lijkt een eigen herinnering in zich te dragen. Met vrouwlief. Met de kinderen. Uit mijn jeugd. Alsof de stad bijna een blauwdruk van mijn eigen historie is. Ik ga deze aardkloot binnenkort achterlaten. Deze verdomd mooie aardkloot met zijn fantastische luchten, rivieren, bomen en vergezichten. Weet u, wellicht dat ik u die levensles nog wil meegeven. Als ik zo vrij mag zijn. Besef af en toe dat u, op deze kleine ronde planeet, op de meest mooie plek woont die u waarschijnlijk ooit gaat aantreffen. Ik zou er niet op gokken dat de hemel dit overtreft, dus wees er een beetje zuinig op. Op uzelf. Op uw dierbaren. Op uw buren. Op uw wijk. Op uw stad. Op uw land. Op deze aarde.

Tadek van Bussel
(Foto: Ger Neijenhuyzen)

Onder de brug

Onze nieuwe brug is in *de Wester* het afgelopen jaar steeds prachtig in beeld gebracht. De officiële opening nadert met rasse schreden. Maar het mooiste wat er met, op of onder de Oversteek kan gebeuren, heeft al plaatsgevonden. In september was er in en rond de voormalige Honigfabriek een theater-, muziek- en dansfestival. De Prateur werd het genoemd en waarom die naam, dat weet ik niet. Het was prachtig, origineel, kleurig en bij tijd en wijle ontroerend. Een feest voor oog en oor. Onder de brug werd gedanst. Werklampen beschenen het terrein, waar alle gereedschap en materialen aan de kant geschoven waren. In het opstuivende zand - het waaide behoorlijk - danste een groep vrouwen van de Lindenberg Dance Company in blauwe jurken. Ze werden begeleid door twee muzikanten. Heel eenvoudig maar indrukwekkend genoeg. De achtergrond bleef zwart, zo ver reikte het lamplicht niet. Er voeren wel voortdurend boten onder de brug door, met hun lampjes in de mast. Ze vormden een perfect decor voor de dansende dames. Een vriendin vroeg me zelfs of ze dat expres zo geregeld zouden hebben met die boten. Op de muziek na was het stil, alle kijkers lieten zich een beetje betoveren door de sfeer en de dans. Kippenvel!
Een week later voer ik onder de Oversteek door, samen met zo'n 300 collega's. De geboorte van de nieuwe GGD Gelderland-Zuid werd ingeluid met een boottocht en een druk programma. Niemand wees ons erop dat we onder de nieuwe brug doorgingen. Ik kon het niet laten om het verhaal over de danseressen tegen enkele collega's te vertellen. En dat voor mij de Oversteek eigenlijk al wel ingewijd was.

Rian Panis (Foto: Ger Neijenhuyzen)

Henk Swinkels

Café de Voorstad, waar alles kan en mag, behalve vechten

De afgelopen jaren is er nauwelijks iets aan het interieur veranderd, of het zou de gokautomaat moeten zijn. Verder is het vooral erg bruin, met veel hout en koper, er staat een biljart, er hangt een dartbord en de foto's aan de wand zijn enigszins vergeeld. Daarop zien we de huidige eigenaar, Henk Swinkels, als een jochie van zestien bij de *Sjokobar.* Van iets latere datum is de foto van Henk voor het *Havencafé.* Daar leerde hij de kneepjes van het vak, daar beleefde hij ook zijn mooiste tijd.

Henk Swinkels is 55 jaar. Geboren in het woonwagencentrum - in de volksmond *het Kamp* - dat toen nog aan de St. Teunismolenweg lag. Daar woont Henk al lang niet meer. Hij woont nu in het relatief nieuwe buurtje wat ontstaan is op het voormalige terrein van houthandel Key, Victor. Ook waar nu het woonwagencentrum te vinden is, de Teersdijk, komt Henk niet meer nu zijn moeder vorig jaar overleden is. 'Ze woonde daar nog met mijn broer. Die mocht er van de gemeente niet eens meer blijven na de dood van mijn moeder. Uitsterfbeleid heet dat. Ooit stonden er negentig wagens. Nu nog geen vijftig meer. En wat er nu staat lijkt wel een vakantiepark met die prefab bungalows. De romantiek is weg. Aan banden gelegd. Heel jammer.'

Terwijl Henk vertelt, druppelen de eerste klanten van die dag binnen. Eén van hen wordt door Henk lachend begroet als de *Benidorm Bastard* van de Voorstad. Die kan er ook om lachen, en Henk dist weer een verhaal uit de roemruchte tijd van het *Havencafé* op. 'Het was een berucht café, maar bovenal ook heel gezellig. Je kwam er binnen als in een grote huiskamer, net als hier nu. Het werd gerund door Jack Janssen, de broer van Jo. Dat was een goede vriend van me en ik hielp vaak mee. Daardoor kwamen er ook veel mensen van *het Kamp*. Ik kende die allemaal, en wist daardoor vaak ruzies te voorkomen.' Een aantal keren haalt het café toch de landelijke pers. Zoals in juni 1984. Nijmegen organiseerde de landelijke potten- en flikkerdag en er was veel M.E. in de stad om de demonstratie met ruim 10.000 deelnemers in goede banen te leiden. De dag verliep rustig, ook voor de Mobiele Eenheid, die 's avonds echter – misschien wel een beetje uit verveling – iets te lang hun zwaailicht bij het *Havencafé* naar binnen lieten schijnen. Niet elk peloton kende de reputatie van het *Havencafé*. Henk: 'Het was duidelijk dat ze wilden provoceren. Zo werd dat hier binnen ook opgevat. Binnen no time sneuvelde dat zwaailicht en daarop stormde de M.E., vijftien man sterk, het café binnen om vervolgens weer net zo snel naar buiten getimmerd te worden haha. We werden diezelfde nacht wel van ons bed gelicht en gearresteerd, want we waren al wel bekend bij de politie.' *M.E. delft onderspit bij caféruzie,* kopte een landelijk dagblad een dag later.

Ook het verhaal van de twee Franse topcriminelen, die meteen hun pistool trokken en begonnen te schieten, nadat ze mot kregen met een paar vaste klanten, haalt de landelijke pers. De broer van Henk kreeg daarbij een kogel door zijn hand. Ook een uit de hand gelopen ruzie om een kaartschuld wordt beslecht met een schot pal vóór de deur van het café. Henk: 'Dat was heel triest, omdat het ook vrienden van me waren, maar al die mindere gebeurtenissen wegen niet op tegen de gezellige avonden die er waren.' Toen het Havencafé opgedoekt werd, kwam er een sixties-café in het pand, en weer wat later een theatercafé, wat er nu nog zit. Henk vertrok naar café de Voorstad op 1 november 1990, wat hij overnam van Fanny en Theo Dams.

Tramhuisje

Henk: 'Het is een oud tramhuisje eigenlijk. De mensen konden hier kaartjes kopen. Het was de lijn van Hees naar het centrum. Veel mensen dachten meteen dat het allemaal kampbewoners zouden zijn, die hier komen. Als er dan ook nog eens keer een paar dikke auto's voor de deur staan, wordt dat weer bevestigd, maar dat is gewoon niet zo. Het is een écht buurtcafé en alles kan en mag hier, behalve vechten, dat moet je thuis maar doen.'

Het gaat slecht met het traditionele café in de wijk. Veel hebben er al moeten sluiten en ook Henk ziet de toekomst somber in. 'Kijk maar in het Waterkwartier, *Loonies* hier in de Voorstadslaan is dicht, het *Bieske* uit de Biezenstraat; ik kan van het café alléén ook niet rondkomen. De laatste jaren wordt steeds de kleine man gepakt. Dat zijn juist mijn klanten. Die kunnen het stilaan niet meer betalen om buiten de deur nog een biertje te drinken. Ik kan met mijn prijs ook niet verder omlaag. De mensen betalen hier al veel minder dan in het centrum. Ik zit hier wel eens helemaal in mijn uppie. Komt er niemand binnen. Dan kruipen de uren voorbij hoor. Van studenten moet ik het ook niet hebben. Die komen niet in buurtcafés. Die drinken thuis in en gaan dan linea recta naar de stad.'
Omdat de schoorsteen toch moet roken, heeft Henk, die het pand huurt van Ton Hendriks, van de bovenverdieping een kamerverhuurbedrijf gemaakt. Daarbij laat Henk ook zijn sociale hart spreken. 'Kijk, ik heb vroeger van alles meegemaakt. Geen makkelijk leven gehad en ook wel eens honger geleden. Het zijn de mensen met een speciale achtergrond, die hierboven een kamer huren, afkomstig van *de Hulzen* bijvoorbeeld. Ik verhuur aan vier mensen op dit moment. Ik heb nog plek voor een of twee. Die kunnen zich hier melden.'

Koken doet Henk elke dag. In het café staat de deur naar de keuken dan ook bijna altijd open. En wie mee wil eten, is welkom. Of het nu zijn dochters zijn, zijn vriendin, een toevallige cafégast of de huurders van boven, aangeschoven kan er altijd. 'Ik ben zeven dagen in de week open. Een privéleven heb ik niet. Dat speelt zich voor een groot deel ook hier af. Het duurt nog minstens tien jaar tot mijn pensioen. Tenminste ik hoop dat ik dat volhou, want ik doe het werk graag. Ik zal het ook zeker missen, wanneer het ophoudt. Ik voel me nog jong, en och, veel slechter dan nu kan het ook niet gaan. En als het onverhoopt toch fout gaat, dan kan ik altijd mijn oude beroep weer oppakken. Uit stelen gaan. Jaja, dat mag je gerust zo opschrijven!'

Tekst: Michiel van de Loo
Foto's: Ger Neijenhuyzen

Willie weet van geen ophouden

Zijn vrouw Bep en de kinderen waren het er in eerste instantie helemaal niet mee eens. Wat moest-ie op zijn 67ste nog gaan beginnen? Heeft-ie eindelijk tijd voor zichzelf en zijn familie, kan-ie eindelijk rustig van zijn AOW en pensioen gaan genieten, begint Willie met een nieuwe meubel-outlet.

‘Och, er zijn er ook die me voor gek hebben verklaard’, vertelt Willie, ‘maar die opmerking heb ik ook wel vaker gehoord in mijn leven.’

Hij ging altijd voorop in de strijd. Als geen ander wist hij mensen te mobiliseren om voor hun belangen op te komen, waarbij hij zelf nooit te beroerd was om de heetste kastanjes uit het vuur te halen. Eén doel stond hem daarbij voor ogen: het beste voor de Benedenstad, maar ook andere wijken konden op zijn steun rekenen als het ging om bijvoorbeeld het behoud van het buurthuis. Diezelfde gedrevenheid heeft hij ook altijd aan de dag gelegd bij het uitoefenen van zijn beroep: meubels verkopen. En ook hier geldt: Willie weet van geen ophouden.

Vissers Meubelen

Geboren in 1946 en op zijn zestiende had hij zijn eerste baantje, een leer/werkovereenkomst bij *de Gelderlander*. Het organiseren zat er vroeg in bij Willie. ‘Bij een carnavalsavond van de Nijmeegse Jokers, moest er geld op tafel komen voor een nieuwe outfit voor de dansgarde en ik regelde een verloting waarbij Vissers Meubelen een bankstel ter beschikking stelde. Datzelfde bankstel werd in de week daarna twaalf keer verkocht, dus dat deden we vaker en zo ontstond mijn band met Vissers Meubelen.’

Die zagen wel wat in dat gedreven manneke, maar Willie kon vanwege zijn leerovereenkomst niet zomaar weg bij de Gelderlander. Onder dreiging van dat ze anders nooit meer in de krant zouden adverteren, kon Willie tóch bij Vissers Meubelen aan de slag. Willie: ‘Ik heb er 25 jaar met heel veel plezier gewerkt, weken van 65 uur waren geen uitzondering en van Ben Vissers heb ik het meubelvak geleerd.’

Eindhoven

Maar Willie wilde voor zichzelf beginnen. Dat zit ook in de aard van het beestje. ‘Zo ben ik vijf jaar geleden in Eindhoven terechtgekomen. Daar zat ik op een A-locatie. De huur daarvan liep nog tot 1 november van dit jaar, dan zou ik voorgoed stoppen. Ik was al een keer ernstig ziek geweest, vier jaar terug, toen had ik een abces achter mijn slokdarm en afgelopen april had ik een bacil in mijn buik, de kilo’s vlogen eraf. Toen had ik me écht voorgenomen, dat het eind dit jaar wel mooi is geweest. Maar naarmate die datum dichterbij kwam, kreeg ik het steeds benauwder. Ik ben een echt ochtendmens, om half zes sta ik al naast mijn bed. Moet ik straks dan vanaf zes uur gaan wachten tot het avond is en ik weer naar bed kan?’

Ton Hendriks

Inmiddels had zich een nieuwe huurder voor het pand in Eindhoven aangediend. Die stelde Willie voor om onder heel gunstige voorwaarden al op 1 augustus de huur over te nemen. Het aanbod om zelf de inventaris uit zijn winkel in Eindhoven mee te nemen, lag er al. Het is uiteindelijk vastgoedkoning Ton Hendriks die hem over de streep trekt. Willie: ‘Daar ben ik hem nu erg dankbaar voor. Dit pand aan de Weurtseweg stond al enkele jaren leeg. Er heeft ooit een kledingatelier ingezeten, een supermarkt, en als laatste een slaapcentrum. Ton Hendriks heeft er alles gedaan om het goed op te knappen en geschikt te maken voor wat het nu is: een mooie meubel outlet, want het zijn wel kwaliteitsmeubelen, hè. Alles is nieuw, het zijn soms overcomplete collecties, of een bank waar de kleur niet naar de zin van de klant is, die komt via de fabriek dan hier terecht. Ik hoef er ook niet veel aan te verdienen, als ik maar uit de kosten ben. En wat je ziet, dat kun je hier kopen en meteen meenemen, of ik kom het persoonlijk bij de mensen afleveren.’

Weurtseweg 150 is misschien geen A-locatie, maar wel een leuke plek, bijna pal tegenover de kruidenierswinkel van Hennie Linders. Willie: ‘Die ken ik nog, omdat zijn grootouders vroeger een winkeltje hadden in de Bottelstraat. Ik heb wel mijn buitenkleuren een beetje aan moeten passen. In Eindhoven was veel geel en zwart. Daar kun je hier in Nijmegen niet mee aankomen en al helemaal niet bij Hennie. Daarom nu voor blauw, de kleuren van SCH, en rood gekozen.’

De winkel is open van woensdag tot en met zaterdag van 10 tot 18 uur, op koopavond tot 20 uur en één keer per maand ook op zondag. En als Willie niet in de winkel bezig is? ‘Ik ben in mijn hoofd alweer een reünie aan het plannen in wijkcentrum ’t Oude Weeshuis in de Benedenstad, want stilzitten? Nee, dat kan ik niet.’

Tekst: Michiel van de Loo
Foto’s: Ger Neijenhuyzen

Portret van een kind in zijn slaapkamer

Shakira Janssen (10 jaar)

‘Ik ben goed in taal’

In welke klas zit je en op welke school?
‘In groep 8 op de Michiel de Ruyterschool. Volgend jaar wil ik naar het Canisiuscollege bij de Goffert.’

Met wie woon je in huis?
‘Met mijn vader, mijn moeder en mijn drie broers. Recep is 16 en Marcelino en Cemal zijn 14 jaar. Dat is een tweeling. We hebben ook nog twee hamsters, Prince en Mister Jingles, en vissen, maar die hebben geen naam.’

Wat zijn jouw hobby’s?
‘Tekenen, knutselen, zwemmen, voetballen, buitenspelen en hiphop. Van hiphop ben ik afgegaan, maar ik wil nu weer naar die club. Dat is twee keer per week, maar je moet eerst geaccepteerd worden. Zwemmen vind ik ook leuk. Ik ga een keer per week zwemmen met mijn vriendinnen.’

Van welke muziek houd jij?
‘Van hiphop en van een beetje drukke muziek.’

Wat is jouw favoriete vak op school?
‘Taal vind ik leuk. Ik ben goed in taal. We hebben een schrift en daar kan je dingen in schrijven en tekenen. Ik heb bijvoorbeeld geschreven over het schoolkamp waar we met groep 7 en 8 naar toe zijn geweest. We gingen toen zwemmen en we hielden een spooktocht.’

Wat heb je in de vakantie gedaan?
‘Ik ben op vakantie geweest naar Turkije, bij Izmir. Daar zou ik wel vaker naar toe willen. Turkije vind ik een leuk vakantieland.’

Wat is je favoriete televisieprogramma?
‘Nickelodeon vind ik wel leuk.’

Wie is jouw beste vriendin?
‘Dat is Romy, maar zij zit niet bij mij op school. Zij woont in de Wolfskuil.’

Wat is jouw grootste droom?
‘Fotomodel worden.’

Wat is je favoriete eten?
‘Als ontbijt een boterham met ei en als avondeten bami en bloemkool.’

Krijg je ook zakgeld?
‘Nee, want als ik iets wil dan krijg ik het gewoon.’

Wat wil je later graag worden?
‘Fotomodel en mode-ontwerper. Kleding ontwerpen vind ik leuk.’

Wat vind je het mooiste in je kamer?
‘Het affiche met hartjes en mijn naam op de muur.’

Hoe ziet jouw leven er over 10 jaar eruit?
‘Ik hoop iets te doen in de mode en iets met fotomodel.’

Tekst: Irma Bogers
Foto: Ger Neijenhuyzen

Theo van Deelen, 86 jaar, voormalig adjunct-directeur bij Honig

‘Ik heb een geweldige tijd gehad’

Het uitzicht door de twee grote ramen in het huis van Theo van Deelen pal aan de Waal is adembenemend. Het is net een bewegend schilderij; grote boten varen af en aan terwijl ze langzaam onder de drie bruggen doorglijden. Een grote verrekijker staat bij een van de twee ramen. Aan de muren veel foto’s van zijn kinderen, kleinkinderen en zijn overleden echtgenote. Het huis ligt in een grote tuin, die gedomineerd wordt door een enorme tamme kastanje.

‘Ik kom uit Huissen, wij waren thuis met zijn tienen. Ik had drie zussen en zes broers. Daarvan zijn er nog zes in leven. Mijn vader werkte bij Vredestein, de rubberfabriek, en daarvoor op een steenfabriek. Mijn moeder zorgde voor de kinderen. Dat heeft ze perfect gedaan. In Arnhem ben ik naar de ambachtsschool gegaan, de opleiding voor automonteur. We woonden tegenover een expeditiebedrijf met vrachtauto’s en als jongen liep ik daar altijd rond. De leraren van de ambachtsschool gingen met mijn vader praten. Zij vonden dat ik verder moest leren. Ik wilde gaan werken, maar in juli 1944 heb ik toch toelatingsexamen gedaan voor de HTS in Den Bosch, richting werktuigbouw. Daar ben ik voor geslaagd. Maar ja, we woonden toen midden in het oorlogsgebied. We moesten dus evacueren. We zijn met de hele familie naar een broer van mijn moeder in Baarn gegaan. Ruim een half jaar zijn we van huis geweest.’

Zonder geweer

‘Een jaar later kon ik pas naar de HTS, maar ik moest ook in dienst. In Den Haag heb ik uitstel aangevraagd. Dat leek in eerste instantie tevergeefs. In oktober 1945 was ik met de studie gestart, maar in november moest ik in dienst. We liepen in burger te exerceren, we hadden geen pak, geen geweer, helemaal niks. Na veertien dagen kreeg ik bericht dat ik toch uitstel kreeg en kon ik weer terug naar school. Tijdens mijn studie heb ik twee jaar bij mijn tante in Vught gewoond, daarna volgde mijn praktisch jaar en daarna weer een jaar in Vught. Dat had mijn moeder met haar zus bedisseld. Mijn tante had een horecabedrijf en tijdens mijn opleiding kon ik daar wonen. Na mijn opleiding heb ik bij de luchtmacht mijn militaire dienst vervuld tot ik op 13 november 1951 ben gedemobiliseerd.’

Bedrijfsassistent

‘Ik had al links en rechts gesolliciteerd toen ik een advertentie tegenkwam: “Industrieel bedrijf in het Oosten van het land vraagt een bedrijfsassistent.” Daar heb ik op geschreven. Dat industriële bedrijf was Honig, maar dat wist ik toen nog niet. Ik kreeg een brief van een psychotechnisch bureau in Utrecht. Daar ben ik een hele dag getest. Ik ben aangenomen door de heer Verweij, toentertijd directeur van Honig in Nijmegen. Ik was blij dat ik bij Honig kon beginnen, omdat het dicht bij Huissen ligt. Ik moest een concurrentiebeding ondertekenen omdat ik in mijn functie in het hele bedrijf kwam en een goed inzicht kreeg in wat ze deden. Ik moest 10.000 gulden betalen als ik binnen vijf jaar weg zou gaan en bij een vergelijkbaar bedrijf zou gaan werken. Maar als het werk eerder klaar was, betaalden ze mij 1.500 gulden schadevergoeding. In het begin verdiende ik 250 gulden in de maand, maar dat is snel omhoog gegaan. In de eerste drie jaar bij Honig heb ik me beziggehouden met *tarifering*. Dat houdt in dat je de arbeidsprestaties onderzoekt en de normen voor beloning die daarbij horen. Mensen bij Honig konden een tarief verdienen dat 30 procent boven hun loon lag. In die tijd verdiende men zo’n 65 of 69 cent per uur. In die begintijd heb ik de eerste directeur van Honig, de heer Van Noppen ontmoet, maar ook meneer Kees uit Koog aan de Zaan. Meneer Kees was een echte Honigman. Honig is van oorsprong een familiebedrijf. In 1952 werkten er ruim 800 mensen, dat was inclusief Latenstein en de Rijststijfselfabriek. Dat waren onderdelen van Honig. Bij Honig zelf werkten zo’n 500 mensen.’

Allemaal handwerk

‘Honig maakte in die tijd vermicelli, macaroni, soepen en bouillonblokjes. Dat was allemaal nog heel primitief. Er werkten meisjes die paraffinezakjes vulden met groentesoep. Die werd in de fabriek gemaakt en kwam in teilen naar boven naar de pakzaal. Daar stond een hulzenmachine, dat is een machine die karton-

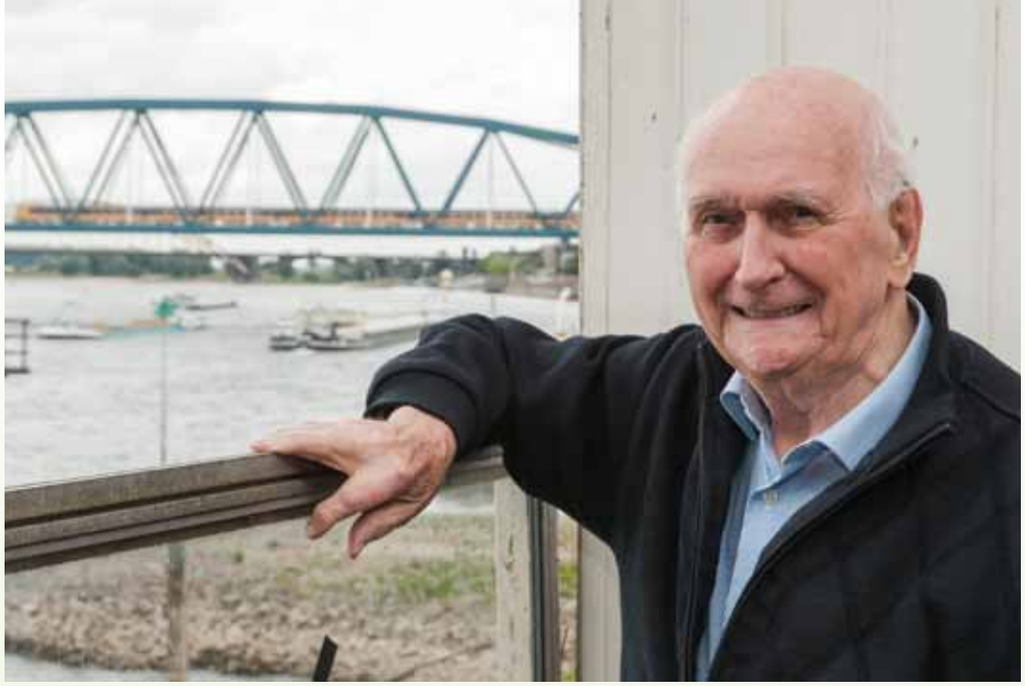

nen kokertjes maakte. Met de hand werden die zakjes in de hulzen gedaan en die hulzen werden met de hand dichtgevouwen. Alleen de huls kwam van de machine. We drukten die kartonnetjes nog zelf hier in Nijmegen. We hadden een eigen drukkerij. Die is later verhuisd naar Wormerveer. In 1960 kregen we machines van de Industrie Werke Karlsruhe (IWK). Deze machines maakten binnenzakjes en plakten die ook dicht. Die zakjes werden vervolgens automatisch in een kartonneermachine geschoven. Dat ging met zestig stuks per minuut. Weer later kreeg je machines die krimpfolie maakten. Dan had je twaalf of twintig pakjes en dan ging er krimpfolie omheen. Die automatisering ging steeds verder. De machines kwamen uit Duitsland, Italië of Zwitserland. Ik ging naar de machinefabrieken in die landen en schreef dan een rapport voor de grote baas. Dan kochten we bepaalde machines.'

Silo

'In de jaren zestig is de automatisering echt goed doorgezet. In 1969 hebben we de silo in bedrijf genomen. Inmiddels hadden we zo'n veertien productielijnen. Die productielijnen moesten gevoed worden met een mengsel van tarwemeel. Vroeger werd dat allemaal met de hand gestort. Dan lag hier een schip bij de lier. Twee mensen in het schip legden die zakken, die soms wel 63 kg wogen, in een sleng waarna ze omhoog werden gehesen. Met een kar gingen de zakken naar de meelzolder en daar werd het meel met de hand in een trechter gestort. In die trechter zat een roerwerk waarmee werd gemengd. Vanuit de trechter kwam het meel in een menger, waar water werd toegevoegd zodat je deeg kreeg. Dat deeg werd in matrijzen geperst. Dat is een plaat met gaatjes erin. Zo kreeg je draden die in een legmachine gingen en daar werden afgesneden. De vermicellikrullen werden twee keer gevouwen op die legmachine en dan ging het op een hor. Er gingen veertig horren op een wagen. Die wagens gingen naar de droogkamer en het duurde een dag voordat de vermicelli of pasta droog was. Continu gingen de wagens naar de pakzaal. Later ging dat allemaal automatisch met machines. Dan werd er geseind dat pers 22 mengsel 6 nodig had en dan werd dat in de silo automatisch klaargemaakt. De silo werkte aanvankelijk mechanisch met relaisbesturing. Dat is in de jaren tachtig, net voor ik wegging, omgebouwd naar een computersysteem. Met dat computersysteem kon je ook de voorraad bijhouden. Ik heb het hele automatiseringsproces van het bedrijf van zeer nabij meegemaakt en vormgegeven. Eerst als bedrijfsassistent door het productieproces beter te laten verlopen en later als hoofd technische dienst en adjunct-directeur, toen ik verantwoordelijk was voor de aankoop van machines.'

Sloophuis

'Mijn vrouw en ik zijn in 1960 in dit houten huis komen wonen. We woonden eerst in de Biezenstraat in huize Elizabeth. Dat was ook een Honighuis. De directie vond dat ik als hoofd van de technische dienst hier moest gaan wonen. Dit huis is in 1948 gebouwd door scheepswerf Beerden. Toen de scheepswerf failliet ging, heeft Honig dit huis gekocht. De grond is van de gemeente. Eind jaren 80 wilde Honig het huis aan mij verkopen, maar in de erfpachtclausule stond dat het huis zou worden gesloopt als Honig de huur opzegde. Dit is dus een sloophuis. Honig heeft de sloopkosten zelfs al aan de gemeente betaald. Ik mag blijven zitten, maar als ik eruit ga, wordt het afgebroken.'

Tekst: Irma Bogers
Foto's: Ger Neijenhuyzen

Doorgedraaid

De dag waarop deze column moest worden geschreven, was een grauwe dag. Het regende en waaide. Hoofdpijn en duizeligheid plaagden mij. De onderwerpen waar ik al dagen over nagedacht had, waren in mijn hoofd doorgedraaid.
Waar zal ik over schrijven?
Ik belde mijn moeder in Kabul. Zij klonk erg ziek. Maar ze deed alsof zij kerngezond was en het goed ging met haar. Het was ook hartstikke rustig daar in haar land. Ja, zij vertelt mij nooit over de ellende daar. Ook als ik via de berichtgeving weet dat er soms te dicht bij haar huis, mijn ouderlijk huis, bommen exploderen met soms kinderen en vrouwen als slachtoffers, zegt zij dat het daar rustig is. Zij, wier leven als onderwijzeres in het teken stond van de verbetering van de positie van vrouwen en meisjes, beschermt haar zoon van deze narigheden. Zo zijn moeders nu eenmaal. Zij maakte zich zorgen over mij, ons in Nederland. Toch was het leuk dat ik haar stem hoorde.
Om inspiratie op te doen zette ik thee en de tv aan. De vaste Kamercommissie voor Buitenlandse Zaken was over het mensenrechtenbeleid van het kabinet, *Respect en recht voor ieder mens*, aan het vergaderen. Ik zette het debat uit, sloeg de krant open waar de uitgelekte plannen van Prinsjesdag werden opgesomd... Ook de wereld is aan het doordraaien.
Ik moest weg. Sinds wij een hond hebben, zien we onze buurt in het tempo van een teckel. Ik ging met hem door onze wijk wandelen. Met draaiende miljoenennota in mijn hoofd liepen wij naar de Overasseltse en Hatertse Vennen, waar nu, door recente boomkap, vele spechten, roodborstjes en eekhoorns huisloos zijn geworden en op de vlucht zijn gejaagd.
Het gerommel van het aankomende onweer bracht mijn gedachten op de discussie over JSF. De straaljager die straks op voedselhulp elders, AOW, schoolboeken en kinderbijslag vliegt.
Helaas kwam ik niet op een thema voor mijn column.

Qader Shafiq (Foto: Lilia Volkova)

Deadline

Een bliepje in mijn agenda geeft aan dat de deadline om de column voor *de Wester* aan te leveren nadert. Ik ben geen fan van die bliepjes en probeer ze dus altijd voor te zijn. Deze keer is dat niet gelukt. Hoewel ik geen fan van deadlines ben, dwingen ze tot efficiënt werken. En in ons dagelijks leven gaat het vaak over efficiëntie: met beperkte middelen en tijd de gestelde doelen halen. Een deadline daagt je dus uit.
Maar efficiënt werken gaat niet per definitie over kwaliteit. Binnen processen die door geld en (juridische/ruimtelijke) procedures gestuurd worden, is het een grote kunst om open te blijven staan voor nieuwe en betere inzichten die het gestelde einddoel naar een hoger plan kunnen tillen.
Op zondag 22 september vond de eerste steenlegging van het nieuwe voorzieningenhart De Biezantijn aan de Waterstraat plaats. Of eigenlijk was het de tweede steenlegging, want zowel de eerste steen van het gesloopte Gemeenschapshuis als de nieuwe steen voor De Biezantijn werden gebroederlijk naast elkaar gelegd. Een mijlpaal in een bouwproces dat koerst op een oplevering (een deadline) volgend voorjaar. Daarna was er in het tijdelijke wijkcentrum Sonnehaert een presentatie van de architect over de inrichting van het nieuwe gebouw. Het thema voor die inrichting, de industriële geschiedenis van het Waterkwartier, was aangedragen door bewoners, die daarmee de koers hebben bepaald voor het inrichtingsplan. De Nijmeegse IJzergieterij, Hartmann, Honig, Onstenk en Gelderland Thielens, namen die verwijzen naar de rijke industriële geschiedenis van het Waterkwartier die nu de inspiratie vormt voor de kleur, sfeer en decoratie van het nieuwe gebouw.
Ik heb groot respect voor zowel de bewoners als de architect en de projectbegeleiders dat zij deze kans voor een kwaliteitsslag met beide handen hebben aangegrepen en er in de strakke projectplanning tijd, energie en geld is gevonden om die thematiek uit te werken. Een deadline daagt je uit, maar laat je ook uitdagen door frisse ideeën. En dat is hier gebeurd!

Michiel ten Dolle, wijkmanager
(Foto: Jacqueline van den Boom)

Steuntje in de rug

In de praktijk van het Medisch Centrum Oud West (MCOW) aan de Marialaan begroet Sylvia Coppens (52) mij vlak voor het weekend aanbreekt. Zij is praktijkondersteuner huisartsenzorg op het gebied van geestelijke gezondheid. Een mond vol en niet meteen een duidelijke omschrijving van wat ze dan doet. Sylvia kan dat vast heel goed aan ons uitleggen.

Sylvia Coppens (rechts)

Het is het streven dat in 2015 zoveel mogelijk praktijkondersteuners GGZ aan huisartsenpraktijken verbonden zijn. Zo ver is het nog lang niet. Maar aan de Marialaan is Sylvia (getrouwd en moeder van twee dochters van 19 en 22 jaar) inmiddels sinds afgelopen 1 april aan de slag. ‘De kracht van deze functie is dat wij met gedegen kennis over de geestelijke gezondheid werken binnen de huisartsenpraktijk zelf. Ik werk met hetzelfde registratiesysteem als de huisartsen en andere hulpverleners hier. Ik gebruik dezelfde agenda en haal de mensen uit dezelfde wachtkamer. De wijkbewoners komen soms met vragen over de bloeddruk bij de arts en dan blijkt het eigenlijk ook over heel andere dingen te gaan.’ Het gaat dan om klachten die bijvoorbeeld te maken hebben met angst, depressieve gevoelens of spanningen op het werk of thuis. Of bij het verwerken van verlies, een echtscheiding. Voor dit soort vragen en problemen heeft Sylvia meer tijd dan de huisarts zelf. Ze is breed opgeleid op dit gebied en ze kent steeds meer hulpverleners en activiteiten in de omgeving. Ze helpt de cliënten duidelijk te krijgen wat het probleem precies is. Sylvia geeft ook zelf kortdurende begeleiding, want soms zijn enkele gesprekken al voldoende om weer beter grip op de zaak te krijgen. Maar soms is meer (gespecialiseerde) hulp nodig en is verwijzing naar bijvoorbeeld maatschappelijk werk of een psycholoog het beste advies. ‘Het is best druk hoor, want we moeten het aantal uren eigenlijk al gaan uitbreiden. Mensen moeten nu soms al twee weken wachten voor ze terecht kunnen. De reacties van de wijkbewoners en ook van de huisartsen is erg positief. Dat helpt mij om er 200 procent voor te gaan.’

Ervaring

Sylvia heeft haar opleiding gevolgd op de HBO Verpleegkunde (HBOV). ‘Daar maakte ik kennis met alle vormen van verpleegkunde, ook met de psychiatrische variant. Dat vond ik zo interessant dat ik achttien jaar gewerkt heb op het terrein van de psychiatrie, bij Pro Persona maar ook bij de psychiatrische afdeling van het Radboudziekenhuis. Daarna heb ik ook nog een HBO-opleiding maatschappelijk werk afgerond en heb ik elf jaar gewerkt op de poli van wat nu Iriszorg heet, in Nijmegen. Al met al zit er hier iemand met dertig jaar ervaring en daar heb ik nu heel veel aan. Ik heb in dat kleine half jaar al het nodige meegemaakt aan vragen en problemen, van opvoedings- en relatieproblematiek tot ondersteuningsvragen bij schuld en inkomen. En helaas kom ik ook huiselijk geweld tegen. Dan moet je meer uit de kast halen dan een ondersteunend gesprek en je moet goed weten waar hulp te halen is. Maar krijg ik een ouderpaar met vragen over hun kind bij wie ADHD is vastgesteld, dan kan ik zelf al goed helpen. Ik heb het over de medicatie en de invloed daarvan. Ik heb het ook over de noodzaak om duidelijke grenzen te stellen en daarbij heel consequent te zijn. Voor onze allochtone cliënten is het weer anders. Zij komen vaker met een vraag over hun lichamelijke gezondheid binnen. Ze hebben last van hun knieën, hebben vaak hoofd- of buikpijn. Als je dan doorvraagt, is er veel meer aan de hand. Voor hen is deze aanpak duidelijk drempelverlagend. Ze lopen tenslotte gewoon binnen bij de huisarts!’

De wijk

Sylvia woont zelf niet in Nijmegen-West. Ze kent de omgeving nog niet zo goed. Ze vindt het van het grootste belang om de weg beter te leren kennen. 'Nogmaals: ik kan het niet alleen. Ik heb niet alle benodigde kennis zelf in huis, zeker als het om heel ingewikkelde problematiek gaat. Ik heb een sociale kaart van de wijk zodat ik weet welke organisaties er allemaal werken op het gebied van zorg en welzijn. Dat is niet genoeg. Ik wil de mensen die er werken en hun kwaliteiten leren kennen. Daarom pak ik de fiets en rijd naar hen toe om kennis te maken. Ik wil weten wat Truus allemaal van de wijk weet en met wie ze contact heeft. Of waar Piet precies zit en wat hij meemaakt. De Wester geeft ook de nodige inzichten. En ik zal deel gaan uitmaken van het sociale wijkteam zorg en welzijn dat in het najaar in Nijmegen-West van start zal gaan. Ik vind het trouwens ook een mooie wijk. Links en rechts zie je van die leuke verrassingen en best veel groen.'

Mede over het sociale wijkteam dat Sylvia noemt, is op 23 oktober aanstaande een bewonersavond in wijkcentrum Titus Brandsma, van 19.00 uur tot 21.30 uur (zie de oproep elders in dit blad). Wees welkom!

De mensen

In de korte tijd dat Sylvia in het MCOW aan de slag is, heeft ze al de nodige wijkbewoners een steuntje in de rug kunnen geven. 'Ik vraag altijd door naar de verschillende onderdelen die in een mensenleven belangrijk zijn. Ik heb het over inkomen en werk, over relaties en kinderen. Ik vraag of ze zich depressief voelen en het liefst de hele dag op bed blijven liggen. Zo kan ik nagaan waar de pijn zit. Maar ik ga altijd uit van het positieve in iemands leven. Wat is er nu nog mooi en prettig voor de cliënt? Ik wil praten vanuit de kracht van de mensen zelf en ervoor zorgen dat ze met een goed gevoel de deur uitgaan: ja, ik mag er zijn, ik tel mee. Het betekent meestal ook dat de mensen zelf aan de slag moeten om zich lekkerder te voelen. Samen gaan wandelen om uit de eenzaamheid te komen, bijvoorbeeld. Als ik twijfel of extra zorgen heb over een cliënt, overleg ik altijd met de huisarts. We gaan samen na of deze patiënt gebaat is met medicatie of met een doorverwijzing naar een psycholoog. Maar soms kom ik met goed luisteren zelf al een heel eind. Laatst was er een vrouw op leeftijd die aangaf zich niet gelukkig te voelen in haar relatie. Ze kon haar eigen grenzen niet aangeven, ze voelde zich helemaal niet vrij en erg depressief. Na wat gesprekken zag ze steeds meer mogelijkheden voor zichzelf en wist ze eigenlijk best welke beslissing ze moest nemen. Ze had het gevoel haar leven weer beter in de hand te hebben. Of de mevrouw die zich zomaar al een hele tijd somber voelde. Ze had er geen heel directe reden voor, maar ze zat thuis en de muren kwamen op haar af. Die mevrouw loopt nu elke week een paar keer een stevige blok om met een paar anderen. Zo simpel kan het ook zijn, hoor.'

Tot slot van ons gesprek zegt Sylvia vol overtuiging dat ze het een prachtige stap in haar loopbaan vindt om deze nieuwe functie in deze mooie wijk te kunnen uitvoeren. We wensen haar daar veel succes bij.

Tekst: Rian Panis
Foto: Ger Neijenhuyzen

Raad eens wat

‘Ik heb het hart op de tong. Als ik het ergens niet mee eens ben, dan laat ik dat meteen horen. Dat heb ik mijn hele leven lang al gedaan. Dat is me niet altijd in dank afgenomen en ik ben ook vaak tegen een muur aangelopen. Daarom is er nu *www.raadeenswat.nl*. Als me iets niet bevalt, kan ik daar nu ook meteen mijn ei kwijt.’

Aan het woord Bepke Otten. Samen met echtgenoot Henk, die onder andere de website bouwde, en nog een paar bevlogen vrijwilligers, verantwoordelijk voor de inhoud van *raadeenswat*. Henk: ‘We komen om de twee à drie weken bij elkaar om de grote lijnen te bespreken, maar wanneer we ergens tegen aan lopen, waar we het niet mee eens zijn of wat heel opmerkelijk is, dan plaatsen we dat meteen op de site.’

Schilderen

Henk en Bepke Otten. Inmiddels al 33 jaar getrouwd en al die tijd wonen ze al aan de Rivierstraat 115. Bepke is er zelfs geboren en maar weinig Waterkwartiers zullen haar níet kennen. Haar vader Rien Christ was erelid van SCH, en werkte bij de NS op de afdeling douane. Bepke: ‘Hij kon wel eens wat regelen door bepaalde transporten voorrang te geven en zo ritselde hij bijvoorbeeld voor de buurt een hoop vrijkaartjes voor het circus.’ Henk is van Bottendaal, de Jan de Wittstraat. Na de LTS komt hij uiteindelijk bij de expeditie van *de Gelderlander* terecht. Daar werkte hij 35 jaar lang in dag- en nachtdienst. Daarnaast is schilderen met olieverf de grote hobby van Henk. En dat doet hij helemaal niet onverdienstelijk. ‘Dieren zijn mijn favoriete onderwerp. Daar heb ik al mee geëxposeerd in de Stadsschouwburg en Kalorama. Ook schilder ik wel eens in opdracht. Vaak gaat het dan om een overleden hond, waar ik aan de hand van een foto een portret van maak. Het resultaat roept dan weleens emotionele reacties op.’

Website

En samen houden Henk en Bepke zich bezig met *Raadeenswat*. Op de site lees je de ongezouten mening over allerlei zaken die Nijmegenaren bezighouden. Niet altijd in vlekkeloos Nederlands, maar wie maalt daarom, het is er niet minder leesbaar door. Of het nu over het *van de Valkhotel* in Lent gaat, de parkeermeters, de plek van de markt in de binnenstad of NEC. Een aantal keren zijn de stukjes ondertekend door *Gewoon Nijmegen,* wat de vraag opwerpt hoe onafhankelijk de site is. Bepke: ‘We nemen die partij ook op de hak hoor, als het moet. Maar soms, als je ergens wat meer over te weten wilt komen, dan is het makkelijk wanneer je iemand dicht bij het vuur hebt. We willen zeker weten, dat wanneer we iets beweren dat het 100% klopt. We hebben mensen al vaak kunnen helpen of hun problemen op weten te lossen. En daar komt bij, Jo Janssen wordt geboycot door de Gelderlander, de VSP van Michel Hulskorte trouwens ook, ze zijn blijkbaar niet interessant genoeg.’ ‘Maar och,’ vult Henk aan, ‘die krant ligt een dag later bij het oud papier of in de kattenbak, zo’n site blijft.’

De site wordt opgeleukt met filmpjes, powerpoints, mopjes en Bepke gaat zich toeleggen op cartoons. ‘Ik maak al allerlei posters, fotokaarten en ik wil ook nog graag leren hoe je technisch een goeie column moet schrijven. En ik zit ook op facebook en twitter: *Babbeltje12*.’ Plannen genoeg dus en ze komen tijd te kort. Want niet alleen voor elkáár, ze hebben ook nog de zorg over twee honden - een grote Mechelse herder en een boxer, die snurkt als drie volwassen mannen bij elkaar -, een kat, cavia, vissen en een kraai die krast als een papegaai.

Ook over hun directe omgeving zijn ze zeker niet kritiekloos. Bepke: ‘Tijdje terug was er op een zondag een straatfeestje in de *Niersstraat*. Er was een drankvergunning, er werd getapt, maar nergens een WC. Stonden ze hier in de straat allemaal te plassen in de tuin voor de neus van kleine kinderen. Dat doet je toch niet. En dan daarna halfzat in de auto naar huis.’ Henk: ‘Of hier *Park West*. Dat is toch geen park. *Kronenburgerpark,* dát is een park. Dit hier is een groene vlakte met wat kuilen en links en rechts een brok oud ijzer, wat ze kunst noemen haha. Afgedankte kunst, want het lag jaren ergens opgeslagen, omdat er ergens anders geen plek meer voor was. Zetten ze het hier neer. Nou, die koperen kat was snel weg.’ Bepke: ‘En hádden we een keer een veld vol mooie bloeiende bloemen, komt de gemeente om het allemaal weer weg te maaien. En dan planten ze van die dunne, ranke, kwetsbare boompjes. Nou, die hebben ze hier zó afgebroken, hoor. En in de zomer is er overdag nauwelijks een schaduwplekje te vinden.

Tekst: Michiel van de Loo
Foto: Dave van Brenk

Wordt Donny de Nederlandse kampioen Lego?

Donny Wilkens (12 jaar)

Wanneer heb jij meegedaan aan de voorrondes voor het Nederlands kampioenschap Lego?
'Dat was in de zomer bij Intertoys in Nijmegen. Ik ben in de categorie tot 12 jaar eerste geworden en ik mocht voor 25 euro aan Lego uitzoeken. En nu mag ik meedoen aan het Nederlands kampioenschap. Dat is in de herfstvakantie in Utrecht bij Legoworld. De hoofdprijs is een Legopakket. In Nijmegen heb ik met het bouwen van de Donjon gewonnen.'

Sinds wanneer speel je al met Lego?
'Ik was 5 jaar toen ik mijn eerste Duplo kreeg. Met 7 jaar kreeg ik mijn eerste Legostenen. Ik vond het zo leuk dat ik later meer en meer ging kopen. Zo is het eigenlijk begonnen. Toen ik negen was heb ik een bunker gebouwd. Dat heeft vijf dagen geduurd. Een hele tijd geleden heb ik ook een kasteel van Duplo gemaakt. Lego past op Duplo. Ik heb ook auto's gemaakt en een jeep. Ik heb ook geprobeerd om een boot te maken, dat is een beetje mislukt. Sinds drie jaar bouw ik zelf van de tekening, vroeger hielp mijn vader me.'

Wat is er zo leuk aan Lego?
'Het is gewoon leuk dat als je poppetjes erop klikt en je schudt ermee, dan vallen ze er niet af, zoals bij Playmobil.'

Hoeveel uur per dag besteed je aan Lego?
'Met die bunker was ik zo'n drie uur per dag bezig. Soms speel ik twee uur, soms een kwartier.'

Heb je nog andere hobby's dan Lego?
'Ja, op de computer spelen, dan doe ik een soort spelletje dat op Lego lijkt. Dat heet Minecraft. Het is een wereld van vierkante blokjes en er komen allemaal zombies in voor. Ik heb vroeger op judo gezeten en nu zou ik wel graag willen schermen. Ik zit ook op zwemles. Voetbal is niet zo mijn hobby.'

Met wie woon je in huis?
'Met mijn vader en poes Trixy.'

Waar zit je op school en in welke klas?
'Ik zit in groep 7 van De Windroos in De Goffert. Ik ben één keer blijven zitten.'

Wat is jouw favoriete muziek?
'Dat ligt eraan, soms rock, soms iets anders. Ik houd van lady Gaga en van de Black eyed peas.'

Wie zijn jouw beste vrienden?
'Dat zijn Joey, Jamie, Anouk en Annebelle. Maar eigenlijk zijn al mijn klasgenoten goede vrienden. De hele school kent me.'

Heb je nog iets leuks gedaan in de vakantie?
'Het leukste was dat ik heb gewonnen met Lego en mee mag doen met het Nederlands kampioenschap. Ik heb ook meegedaan met het bouwdorp hier in het Waterkwartier, maar ik kan niet zo heel goed timmeren. Lego is meer mijn hobby.'

Wat wil je later worden?
'Ik denk aan bewaker in een ziekenhuis. Mijn nichtje heeft als bewaker bij de Radboud gewerkt en dat lijkt me leuk. Ze zei wel dat je er een heleboel voor moet leren en dat je ook een beetje karate moet kennen.'

Hoe denk je dat je leven er over 10 jaar uitziet?
'Dan woon ik in een woonhuis en werk ik als bewaker, maar eerst ga ik meedoen aan het Nederlands kampioenschap Lego. Het maakt niet uit of ik win of niet. Ik vind het gewoon een eer om daar naar toe te gaan.'

Tekst: Irma Bogers
Foto: Dave van Brenk

Ben Berends van Brede School Michiel de Ruyter

‘Het mooiste aan onderwijs? De kinderen!’

Ben Berends (62) is schoolleider van Brede School Michiel de Ruyter aan de Tweede Oude Heselaan. Hij heeft in november 2012 zijn 40-jarig onderwijsjubileum gevierd. Het was reden voor een feestje op school. Ben is in die tijd behoorlijk in het zonnetje gezet door leerlingen, hun ouders en uiteraard door het team. Wat zorgt ervoor dat je al zoveel jaren met zoveel plezier in het onderwijs werkt? Want dat Ben plezier in zijn werk heeft, kan iedereen van zijn gezicht aflezen. Tijd voor een paar nieuwsgierige vragen aan een geïnspireerde schoolleider.

Klarenbeek

Ben is opgegroeid in Klarenbeek, een dorp tussen Zutphen en Arnhem. ‘Net als in veel gezinnen in de jaren 60 wandelden we als kinderen zo de dromen van onze ouders in. In die tijd konden wij het beter krijgen dan onze vaders en moeders. Mijn vader was de oudste van 12 kinderen en moest op zijn twaalfde jaar klompen schuren, terwijl hij heel graag in het onderwijs had gewerkt. Uiteindelijk werd hij spoorman en beheerde het baanvak tussen Zutphen en Apeldoorn. We waren niet arm, maar veel geld was er ook niet.’

‘Ik was de derde van vier kinderen. Op de lagere school zat ik in een klas met 50 leerlingen. Daarvan gingen er 6 naar de ULO, waaronder ik. Ik had goede cijfers en de ULO was destijds voor de slimmeriken. Mijn ouders vonden het belangrijk dat we leerden voor later. Als je er geen zin in had en je best niet deed, dan kon je meteen stoppen en aan het werk gaan. Zo ging dat, je kreeg minder kansen dan nu. Er is destijds heel wat talent verloren gegaan, zeker onder de meisjes! Voor mij was het een stok achter de deur, ik wilde echt doorleren.’

Kweekschool

Op de vraag waarom hij voor het onderwijs koos, kan Ben niet anders zeggen dan dat het hem erg leuk leek. ‘Waarom precies kan ik je niet vertellen. Ik vond fysiotherapie en maatschappelijk werk eigenlijk ook wel interessant. Maar toen ik 16 jaar was en de ULO erop zat, heb ik gekozen voor de kweekschool. En dat ik goed gekozen heb, mag duidelijk zijn. Anders was ik 40 jaar later niet nog steeds op school te vinden. De keuze voor de jongenskweekschool Sint Paul betekende vijf jaar lang elke dag met de trein van Klarenbeek naar Arnhem.’

Ben Berends

Na de opleiding was Ben nog niet klaar met studeren. Hij had grotere plannen. ‘Ik ben een echte taalman, ik houd van taal. Ik had dolgraag nog verder gestudeerd, Nederlands bijvoorbeeld. Maar daar kon ik thuis niet mee aan komen. Ik moest aan het werk op mijn 21-ste. Dus dan maar doorleren in deeltijd. Overdag was ik aan het werk en in mijn vrije tijd heb ik MO Nederlands gedaan en de Akte Pedagogiek gehaald. En ik heb een theateropleiding gevolgd.’ Als je Ben kent, weet je dat hij nog steeds met groot plezier in de huid van een ander kruipt.

Aan de bak

Ben zijn eerste baan was op de Titus Brandsmaschool in Raalte. ‘Wat zo grappig is, is dat wij nu met onze school naast wijkcentrum Titus Brandsma zitten. Kennelijk heb ik iets met hem! Ik vond het meteen mooi werk. Raalte was dan wel groter dan Klarenbeek, maar een dorpsschool is wel even wat anders dan een stadsschool. Ik dacht na enkele jaren dat ik wel andersoortige ervaring wilde opdoen. In 1974 solliciteerde ik naar een baan op basisschool de Eikenhorst in de Meijhorst. Ted Hilgers was er hoofd der school. Ted is heel belangrijk voor me geweest, want mede door hem wilde ik op termijn wel schoolleider worden. Het was een grote school, met 500 leerlingen. Er werkten vooral jonge leerkrachten. In 1981 namen we als school deel aan een experiment. Men wilde het kleuteronderwijs met het lager onderwijs integreren en wij liepen voorop en probeerden het uit. Het leidde tot de Wet op het Basisonderwijs in 1985. De naam van de school veranderde ook maar meteen in de Meiboom. En die bestaat nog steeds. Het was een leuke tijd. Maar het grootste deel van de jaren 80 heb ik in het speciaal basisonderwijs gewerkt, op het Blijde Huis aan de Tapirstraat. Nu is dat de Windroos. Het was een school voor kinderen met leer- en opvoedingsmoeilijkheden (LOM). Ik was er eerst leerkracht en daarna ook adjunct-directeur. Was het werk op de Meiboom leuk en leerzaam, het lesgeven ging er bijna vanzelf. De kinderen wilden wel luisteren. Op het Blijde Huis heb ik ervaring opgedaan in situaties waarbij het niet vanzelf gaat….als je moet puzzelen….als je echt met ouders aan de slag moet. Ik moest er flink aan de bak en daar heb ik enorm van geleerd. Het onderwijsvak wordt immers pas een vak als het allemaal niet vanzelf gaat.’ Een grote glimlach verschijnt op Bens gezicht.

Michiel de Ruyter

En nu dan Brede School Michiel de Ruyter, een school die in 1997 100 jaar bestond, al dateert de huidige plek van 1922. Het was dé dorpsschool van Oud West, een school voor kinderen uit de buurt. ‘Ik ben er erg trots op daar deel van uit te maken’, vertelt Ben, ‘en de dorpsschool van Oud West zijn we eigenlijk nog steeds. Ik werd er in 1989 als schoolleider aangesteld met instemming van de onderwijsinspecteur en de wethouder van onderwijs. Want het was een openbare school, onder gezag van de gemeente. Wat me trok aan de Michiel was de diversiteit. Dat miste ik bij het Blijde Huis, daar kwamen de kinderen met busjes naartoe. De school was geen onderdeel van hun eigen buurt. Dat verwachtte ik hier wel. Ik wilde midden in de woonomgeving van de leerlingen staan en met ouders te maken hebben die gewoon konden binnenlopen. Combineer dat met leerlingen voor wie soms niet alles gesneden koek of ideaal is, dan weet je dat ik hier op mijn plek ben. Voor ik hier kwam werken, wilde ik dat ook letterlijk proeven. Ik ben door de buurt gefietst en heb indrukken opgedaan. Hoe ziet de school eruit, hoe ziet de buurt eruit?’

‘Het logische gevolg van de sloop van de huizen op het Nachtegaalplein en omgeving was dat ons leerlingaantal wat daalde. Nu is de

school opnieuw aan het groeien en de instroom van kleuters is fantastisch. De Michiel bewijst zijn waarde: kinderen en ouders hebben het hier goed.'

Veranderd en toch hetzelfde

Als je 40 jaar in het onderwijs werkt, moeten er toch veel veranderingen aan je voorbij getrokken zijn, zo opper ik. Ben begint hartelijk te lachen. 'Misschien is wel het allermooiste dat in de kern alles hetzelfde gebleven is. Of in golven weggetrokken en weer teruggekomen is. Elke vernieuwing ging altijd gepaard met een heel scala aan steeds weer nieuwe termen. Ik zal ze je besparen. Maar de essentie van elke vernieuwing is dat je rekening houdt met de verschillen tussen kinderen. Dat je werkt vanuit de behoefte van het kind aan veiligheid en dat je het kind bevestigt in wat het al kan. Dat je uitgaat van de wens van het kind om autonoom te zijn en de wil heeft om zichzelf te ontwikkelen. En dat je als school in gesprek blijft met de ouders over het leren van hun kind.'

'Die golfbeweging zie je ook bij de school als onderdeel van een gemeenschap. Werkte je vroeger op een katholieke school, dan maakte je deel uit van een grotere gemeenschap met daarin ook de kerk. Dat soort verbanden bestaat nu bijna niet meer. Je ziet wel dat de Brede School die gemeenschapsgedachte weer terugbrengt: we ontwikkelen ons samen met en in de buurt.'

'Misschien is het levende materiaal wel het meest veranderd. Kinderen! De 4-jarigen van toen en die van nu zijn anders. Nu komen ze uit kleine gezinnen en dat vraagt van de school heel andere dingen dan vroeger. Ze brengen een heel andere wereld met zich mee. Mede door de digitale mogelijkheden is die vele malen groter dan die was in mijn kindertijd. Daarom is een andere benadering dan vroeger noodzakelijk. Ze kunnen beter hun zegje doen. En ja, misschien zijn ze minder volgzaam, maar in de kern hebben ze dezelfde basisbehoeften die wij als kind ook hadden.'

Genieten

Ben geniet van het leidinggeven aan leren; om daar met kinderen, leerkrachten en ouders actief mee aan de slag te gaan. Het motto van de Brede School Michiel de Ruyter is dit jaar niet voor niets *School en ouder, schouder aan schouder*. Maar zijn ogen beginnen te twinkelen als hij praat over de kinderen. 'Ik geniet van het volle schoolplein na de zomervakantie als ieder elkaar ontmoet en begroet. Een feestje vind ik dat. Pareltjes zijn voor mij alle schoolgebeurtenissen die de onderlinge band tussen school, kind en ouders versterken. De jaarlijkse sportdag, de vieringen waarin de groepen elkaar laten zien waar ze mee bezig zijn geweest, de musicals van groep 8, samen op kamp gaan en de jaarlijkse talentendag voor school en buurt zijn daar enkele prachtige voorbeelden van. Maar het allermeest geniet ik misschien nog wel van de ontelbaar vele schooldagen met betrokken leerkrachten en actieve kinderen, die in een goede sfeer aan het leren zijn.'

'Ik geniet ook van overwinningen op ingewikkelde zaken, ik ben niet zo van het gemakkelijke. Ik wil het beste uit alle kinderen zien te halen, of ze nou aan de bovenkant van het gemiddelde zitten of aan de onderkant. Ook kinderen die het leren heel goed afgaat, moeten op maat bediend worden. Iedereen moet geprikkeld worden het beste uit zichzelf te halen. Maar wel samen, op onze Brede School.'

Ondanks 40 jaren in het onderwijs is Ben nog lang niet uitgeteld, zoveel is zeker.

Tekst: Rian Panis
Foto's: Ger Neijenhuyzen

Honigcomplex

Het Honigcomplex aan de Waalbandijk is de nieuwe *hotspot* van kunstminnend Nijmegen.

In september vonden verschillende manifestaties plaats: het Zomerkwartier, muziektheater Prateur en Kunstraffinaderij XL. Op deze pagina's staan enkele foto's.

Het meest opvallende kunstwerk is ongetwijfeld dat van Carla Dijs: *Return, Enter, Delete.* 'Return' staat voor terug naar de Waal, vooral voor Nijmegen-West. 'Enter' betekent ook 'kom binnen' en is een uitnodiging voor iedereen. Met 'Delete' geeft Carla aan dat over enkele jaren een einde komt aan deze tijdelijke kunstfabriek.

Er zijn meer initiatieven in het Honigcomplex te verwachten. Natuurlijk is hier aandacht voor in *de Wester*, niet alleen in het blad, maar ook op de website: www.dewester.info

Tekst: René van Berlo
Foto's: Ger Neijenhuyzen

HONIG

Wolfskuil

Singer-songwriters in Witte Molen

Naast het draaien van de wieken en het malen van de stenen waren er onlangs andere klanken te horen vanuit de *Witte Molen*. Op 30 augustus diende de molen namelijk als podium voor twee singer-songwriters die er hun zelfgeschreven nummers ten gehore brachten.

De organisatie van deze avond lag in handen van *Red Shoe Sessions* en de gastvrije molenaar Hans Titulaer, die voor deze gelegenheid zijn deuren opende. Om in de juiste sfeer te komen konden de dertig bezoekers van het intieme concert eerst nog even genieten van een plakje 'huisgemaakte' speltcake en het mooie uitzicht over de Wolfskuil alvorens zij plaatsnamen op de 'concertstoelen'.

Nadat iedereen zijn eigen graanzak had gevonden, was het tijd voor de eerste singer-songwriter, Sue the Night. Met een paar akkoorden en een dynamisch stemgeluid wist zij het publiek te raken en zelfs mee te laten zingen op haar nieuwe en opnieuw gearrangeerde nummers.
Voorts was het de beurt aan Maurits Westerik, de man achter de band GEM. De kersverse vader heeft al vele nummers geschreven en haalt zijn inspiratie uit het dagelijks leven. Zijn muziekstijl is als volgt samen te vatten: Gemakkelijk in het gehoor liggende poprock die soms neigt naar britpop, maar gedurende het optreden meer en meer schurkt richting een sterk Amerikaans geluid.
Al met al was het een mooie nazomeravond met een intieme huiselijke sfeer. Zeker voor herhaling vatbaar!

Noot: *Red Shoe Sessions* is een non-profit initiatief ondergebracht bij Stichting Moordkuil. Maandelijks organiseren zij intieme concerten die telkens op een andere locatie plaatsvinden.

Tekst: Lidwien de Groot
Foto's: Leo Woudstra

Hoe een grauwe wand een bezienswaardigheid gaat worden

Met de fiets of lopend uit de richting van het centrum op weg naar Nijmegen-West duik je op de Graafsebrug steil omlaag langs een vuilgrijze muur. Vanuit Nijmegen-West, de Nieuwe Nonnendaalseweg, richting station of centrum, doemt een enorme muur, vaak voorzien van lelijke graffiti en/of zwerfvuil, voor je op. Niet alleen kaal en saai, maar ook een beetje een akelige plek, die straat langs de muur en het fietspad omhoog. Moet dit illustratief zijn voor Nijmegen West?

Wij vinden van niet.

Tijdens de zogenaamde arenadiscussie op 24 oktober 2012 werd duidelijk dat die muur grauw en saai wordt gevonden. Men stelde voor om de muur met groen, gecombineerd met kunst in de vorm van schilderijen of gedichten, in te vullen. Afgelopen maart nodigde de gemeente bewoners uit om mee te praten over de verdere invulling van de muur met als centrale vraag: hoe kan deze plek van de stad fraaier worden? Er kwamen negen mensen op af, die al heel snel tot dezelfde conclusie kwamen: iets met groen en met schilderijen. Vlot werd een werkgroepje van buurtbewoners geformeerd. In overleg met wijkraad Wolfskuil, die blij is met dit initiatief, gingen we aan de slag met het uitwerken van de plannen.

Het plan

We waren het er dus snel over eens dat de muur groener moet worden met daarnaast schilderijen, liefst met wisselende afbeeldingen in een vaste lijst.

De schilderijen

Bij het onderhoud van het groen, maar vooral bij de totstandkoming van de schilderijen wordt de buurt nauw betrokken. Want zonder burgerparticipatie geen buurtverbetering. De

Onderzoek verkeerslichten Wolfskuilseweg - Floraweg - Boksdoornstraat

De gemeente is van plan om in Nijmegen op een aantal plaatsen verkeerslichten te verwijderen.

Dat is om te beginnen goedkoper - het scheelt al gauw 10.000 euro in onderhoud - en in een aantal gevallen ook beter voor het milieu, omdat auto's niet opnieuw op hoeven te trekken. Ander voordeel is dat het verkeer beter doorstroomt, wanneer het niet gehinderd wordt door stoplichten. De gemeente heeft de Wijkraad Wolfskuil gevraagd hierover mee te denken, want veiligheid gaat voor alles en wanneer verkeerslichten het verkeer niet regelen, vergt dit meer oplettendheid van de verkeersdeelnemers. Soms zijn er op verzoek van bewoners verkeerslichten geplaatst en ook in dat geval wil de gemeente dit opnieuw gaan bespreken. In de Wijkraad van dinsdag 10 september is het punt verkeerslichten aan de orde geweest in ons periodiek overleg met de wijkmanager, een medewerker van openbare ruimte en de kwaliteitsbeheerder van verkeer.

Kruising Floraweg / Oude Graafseweg

Het opheffen van de verkeerslichten hier levert alleen maar nadelen op, is de mening van de Wijkraad. Het verkeer, zowel fietsers als auto's, komt nu al met een noodgang van de bult op de Graafseweg naar beneden. Als de verkeerslichten weg zijn, wordt het alleen maar gevaarlijker; voor de oudere bewoners van de Wolverlei, maar ook voor andere voetgangers uit de wijk, is het nu al lastig om de Wolfskuilseweg over te steken omdat er aan de kant van de Wolverlei geen oversteekplaats is. Veel kinderen van basisschool de Wieken maken gebruik van het kruispunt. Als de verkeerslichten 's avonds op knipperen staan, dan wordt er al veel te hard gereden.

Kruising Varenstraat / Boksdoornstraat

Ook hier ziet de Wijkraad alleen maar nadelen. Ook hier is de kruising gevaarlijk wanneer de verkeerslichten op knipperen staan. Kinderen die heen en weer moeten naar school staan vaak te twijfelen en kunnen moeilijk een inschatting maken over de snelheid van het naderende verkeer. Het verkeerslicht regelt het verkeer naar de sporthal Quick, zwembad West, de Zonnewende, de winkels aan de Molenweg, de markt aan het Daniëlsplein enzovoort.

Namens de Wijkraad,

Leo Woudstra

invulling van de schilderijen is afhankelijk van de wensen en mogelijkheden van - groepen - buurtbewoners, die we willen benaderen via scholen, jongerenwerk en mogelijk andere groepen in de wijk. Mede afhankelijk van het enthousiasme van buurtbewoners, worden de lijsten regelmatig - jaarlijks (?) - voorzien van nieuwe kunstwerken.

Before I die

Dit is een bord, waarop voorbijgangers hun ideeën, plannen, wensen en dromen kunnen schrijven.
Een alsmaar veranderend beeld. Een levende muur, waar buurtbewoners en voorbijgangers zich bij betrokken voelen. Het lijkt een kwetsbaar plan, maar gezien de ervaringen elders met een dergelijke wand, hebben we er alle vertrouwen in dat *before I die* levensvatbaar is. Het bord is gepland op de muur bij het steile pad omhoog.

Groene wanden

Bij de invulling van de groene wand hebben we ons laten inspireren door de *vertical gardens*, zoals deze in diverse andere steden al werden gerealiseerd. In plaats van het systeem met kleine vetplanten in houders, die we vaak bij de vertical gardens zien, kunnen ook diverse soorten klimop worden gebruikt. Dat is goedkoper.

De samenwerking en het overleg met de gemeente, Jolanda Spierings van het wijkbeheer en Anne-Marie en Gerda, verantwoordelijk voor het groen bij de gemeente, verloopt uitstekend.

De gemeente wil wel graag dat voor de financiering gekeken wordt of sponsors voor het project te vinden zijn. Een aantal personen en bedrijven uit de wijk hebben hier al positief op gereageerd. Als u zich hierdoor aangesproken voelt dan kunt u uw bijdrage storten op rekeningnummer 928 04 95 bewonersparticipatieproject aankleding muur Graafsebrug

Geert Schiks (06 13 54 93 32), Fred en Wilma van Mameren, Birte Reinaerts, Antoinet Broeder. Computerfoto: Geert Schiks

Waterkwartier

De eerste steen van de Biezantijn

Het plaatsen van de ‘eerste steen’... Een geweldige happening!

Op zondag 22 september waren er een strakke blauwe hemel en een stralende dag om honderden wijkbewoners en belangstellenden getuigen te laten zijn van de eerste steenlegging van het nieuwe Voorzieningenhart *De Biezantijn* aan de Waterstraat.

Omstreeks 13.00 uur maakten de *Waoterblaosjokers,* de hofkapel van de carnavalsvereniging *De Waoterjokers,* muzikale opwachting, waardoor iedereen in de omgeving van de nieuwbouw in een goede stemming kwam.

Eerst spraken de toekomstige gebruikers van het nieuwe voorzieningenhart korte inleidende woorden. Hierna plaatsten Hein Alwicher en Ruud de Vries, twee personen die ook vijftig jaar geleden bij de bouw van het Gemeenschapshuis actief waren, de oude eerste steen van het Gemeenschapshuis uit 1963 terug.
Daarna legden Hannie Kunst, wethouder van de gemeente Nijmegen, en Menno den Daas de eerste steen voor het nieuwe voorzieningenhart. Deze steen was ook nu weer beschikbaar gesteld door Steenhouwerij van Leeuwe, die jarenlang op de Weurtseweg gevestigd was. Namens de brede school Aquamarijn plaatsten de oudste en de jongste leerling van de school een tijdcapsule met tekeningen en verhalen, zodat men in de verre toekomst het kinderbeeld van 2013 kan herleven.

Hein Alwicher en Ruud de Vries

Voor alle aanwezigen waren er hapjes en drankjes om een feestelijke afsluiting van de steenlegging te maken. Daarna ging het gezelschap - eventueel in de Zonnetrein - naar het tijdelijke onderkomen Sonnehaert in de Vlietstraat. Daar hield architect Pieter Bedaux een presentatie over de binnenruimten, zodat men een beeldvorming kon krijgen hoe de industriële omgeving van Nijmegen-West op een schitterende en aantrekkelijke manier op de wanden wordt weergegeven.

De druk bezochte middag is opgeluisterd door bestaande en nieuwe activiteiten onder de aandacht te brengen van de aanwezigen, die ook nog eens met fraaie prijzen naar huis toe konden gaan die in een letterspel gewonnen konden worden.
Een dag om niet te vergeten, een mooie aanzet en een goede hoop voor de toekomst.

Tekst: Ruud de Vries
Foto’s: Dave van Brenk en Ger Neijenhuyzen

Vergaderdata van wijkvereniging Ons Waterkwartier

Dinsdag 5 november en dinsdag 17 december 2013 zijn de reguliere vergaderingen van Wijkvereniging Ons Waterkwartier. Ze vinden van 19.30 tot 21.30 uur plaats in het tijdelijke wijkcentrum Sonnehaert aan de Vlietstraat. Deze bijeenkomsten zijn openbaar.

De agendacommissie komt bij elkaar op 22 oktober en 3 december 2013. U kunt eventuele bespreek-, agenda- of discussiepunten inbrengen bij Ineke de Jong (secretariaat), tel. (024) 377 85 25 of e-mail: ineke.de.jong@me.com

Tekst: Ruud de Vries

Wethouder Hannie Kunst

Leerlingen van Aquamarijn

Wethouder Turgay Tankir

Feestelijke afsluiting in Sonnehaert

op weg naar een bruisend

VOORZIENINGENHART **DE BIEZANTIJN**

Nieuws over de bouw van het Voorzieningenhart De Biezantijn (aan de Waterstraat) en van de Brede school Aquamarijn. Op het voorzieningenhart komen 30 zorgwoningen. Opening nieuwbouw in 2014.

Interview met Angelique Roos van de naaigroep die nu nog in de Sonnehaert zit
Foto's op deze pagina: Dave van Brenk

Leggers van de eerste steen

Info, vragen en reacties

Vragen over de bouw
Coördinerend aannemer (voorzieningenhart, appartementencomplex en school): Aan de Stegge, Paul Brouwer (projectleider), e-mail: p.brouwer@aandestegge.org, tel. 0547-286 386

Vragen voor Brede school Aquamarijn
Arie Krijgsman, directeur, e-mail: a.krijgsman@aquamarijn-bs.nl, tel. 024-3791361

Vragen voor de gemeente
Maarten van Kaauwen (bouwmanager), e-mail: m.van.kaauwen@nijmegen.nl, tel. 024-3293095 en Maaike van Kolck (projectassistent), e-mail: m.van.kolck@nijmegen.nl, tel. 024-3292694

WWW.DEWESTER.INFO

In De Biezantijn herleeft het industrieel verleden

Ooit draaide de industrie in het Waterkwartier volop. De Nijmeegse IJzergieterij, Hartmann, Honig, Onstenk en Gelderland Thielens, namen die verwijzen naar een rijke industriële geschiedenis en die bij velen herinneringen oproepen. Een groep actieve bewoners heeft ervoor gezorgd dat deze herinneringen blijven doorleven in de namen van de ruimtes in De Biezantijn en op de prachtige afbeeldingen in wanden en gangen. Ook de haven speelt een belangrijke rol. Deze tekening van de architect geeft u alvast een eerste indruk.

Eerste steen en tijdcapsule

Onder luid applaus en met opzwepende muziek van de Waoterjokers werd op zondag 22 september de eerste steen en tijdcapsule gelegd voor het Voorzieningenhart De Biezantijn en Brede school Aquamarijn. Veel wijkbewoners maakten dit bijzondere moment mee. Eerst legden Ruud de Vries, voorzitter van wijkvereniging Ons Waterkwartier samen met Hein Alwicher, een van de bouwers van het inmiddels gesloopte Gemeenschapshuis, de 'oude' eerste steen van het Gemeenschapshuis. Vervolgens legden wethouder Hannie Kunst samen met Menno den Daas, de bedenker van de naam De Biezantijn, en de actieve wijkbewoonster Emily Ferna de eerste steen voor het voorzieningenhart. Als klap op de vuurpijl plaatsten Patricia Mulders en Lukas Dondorp, leerlingen van Aquamarijn, een tijdcapsule waarin berichten en tekeningen van de kinderen van nu zijn opgesloten voor kinderen van over pakweg zo'n tachtig jaar.

Open dag wijkcentrum Sonnehaert

Na het leggen van de eerste steen werd het feest voortgezet in het tijdelijke wijkcentrum Sonnehaert. Ook hier veel bezoekers tijdens de open dag waarop allerlei organisaties zich presenteerden. De meeste hiervan verhuizen volgend jaar naar De Biezantijn. Ook werden prachtige presentaties gegeven, onder andere door de architect van De Biezantijn Pieter Bedaux. Men kon actief meedoen met koersbal, seniorengym, linedance, oosterse dans, naaiclub, te veel om op te noemen. Ook kinderen en jongeren vermaakten zich volop.

Europese Unie
Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling
Dit project wordt mede mogelijk gemaakt door de Europese Unie
PORTAAL Conexus
WIJKVERENIGING Ons Waterkwartier
GEMEENTE Nijmegen

De allereerste Burendag Zwaluwstraat is een FEIT!

Na maanden van voorbereidingen door Miranda, Rochelle en Patricia gingen de feestelijke activiteiten van start op 22 september. Om 10 uur verzamelde een tiental bewoners zich bij de speeltuin om alles te versieren en ballonnen op te hangen.

Het luchtkussen, de bankjes en stoelen werden op hun plaats neergezet. De suikerspin, poffertjeskraam, twister en melkkoe werden verspreid door de straat. Tenten werden opgezet door de mannen voor de muziek van *Black&White* en voor het schminken van de kinderen. Dankzij de supergoede medewerking van de Dar Nijmegen werd de straat nog even goed geveegd, prullenbakken geleegd en er werden staande prullenbakken en zakken gebracht om alle vuil in te zamelen. De sponsors van onze Burendag waren gul en bereidwillig om schenkingen te doen om alles te kunnen inhuren en organiseren.

Wim Ernste

Om 12 uur werd er verzameld bij het nieuwe bankje waar Wim Ernste door wethouder Turgay Tankir nog in het zonnetje werd gezet voor zijn inzet voor onze kinderen jaren geleden. Dankzij de heer Ernste kwam er jaren geleden een eerste speeltuin in onze Zwaluwstraat. Door zijn kinderen, kleinkinderen en achterkleinzoon werd het bankje onthuld, waar heel mooi zijn naam in is gegraveerd. Daarna gingen er drie wensballonnen de lucht in. Wensen om een mooie dag, en een mooie toekomst in onze straat. Helaas was een oud-bewoner Victor in de week ervoor van ons heen gegaan; door de bewoners was geld ingezameld voor een prachtige rouwtak die door wethouder Tankir en de bovenbuurman van Victor bij zijn voordeur werd neergelegd. Daarna werd er een minuut stilte gehouden door iedereen als eerbetoon.

Startsein

Het startsein werd gegeven: het feest kon beginnen, de muziek ging aan, de buren kwamen de straat op en maakten kennis met elkaar. Nieuwe ideeën werden voorgesteld en kinderen werden geschminkt, kregen snoepjes, chips, ijsjes en limonade. Voor de volwassenen was er koffie/thee en cake. Al het andere werd door de bewoners spontaan naar buiten gehaald, lekker eten en een drankje om samen het feest in te luiden. De hele Zwaluwstraat werd afgesloten en benut; natuurlijk is het een grote straat, maar iedereen was welkom. En we wilden dat iedereen zich welkom voelde en zo de drempel voor de allereerste keer laag houden.

Boomspiegels en Z-Team

Ook werd het startschot gegeven voor zes boomspiegels: prachtige winterharde planten werden door jong en oud in de grond geplant. Om de Zwaluwstraat nog gezelliger te maken de aankomende periode, zullen wij met een aantal nieuwe boomspiegels van start gaan.

Tevens waren er tafels gevuld met uitnodigingen om een nieuw *Z-Team* bij elkaar te krijgen. EN DIT IS GELUKT! Dankzij superouders die mee gaan helpen en met name het enthousiasme van de kinderen. Dankzij Loed hadden wij goede informatie en leuke presentjes om kennis te laten maken met een *Z-Team*.

Ideeënbus

Ook stond er een ideeënbus waar hele goede en waardevolle ideeën, opmerkingen en verbeteringen werden ingevuld. Deze worden binnenkort overgedragen aan Jolande Spierings van de gemeente Nijmegen. Dit wordt serieus bekeken en gehoor aan gegeven waar mogelijk is. Ook werden er hondenpoepzakjes en kattenschepjes uitgedeeld aan de bewoners. Dit om nog maar eens duidelijk te maken hoe belangrijk het is en moet zijn om je eigen straat schoon te houden. Aan alle kattenhouders werd ook gevraagd om eens in de maand door het zand van de speeltuin te gaan harken, omdat de kinderen dan schoon kunnen spelen. Samen sta je sterk en samen gaan wij dit doen. Dus als alle hondenbezitters hun hondenpoep opruimen en in een zakje in de prullenbak gooien, zijn onze kinderen en bewoners gelukkig. Wie wil dat nou niet ?

Om 18 uur was het straatfeest ten einde, maar niet voor de bewoners. Sommigen sloten af met een gezamenlijke BBQ, anderen kregen heerlijke soep van een buurvrouw en anderen werden verwend met macaroni. Gezamenlijk werden de tafels gedekt en er werd samen gegeten. Hoe leuk kan een burendag zijn. Tot volgend jaar...

Tekst: Patricia Teunissen
Foto's: Jolanda Berendsen

NIJMEGEN MAKEN WIJ

De kracht van de stad zit in de bewoners, zij maken hun stad! Nijmegenaren die zelf een natuurspeeltuin maken, een facebookpagina voor de buurt hebben of een huiskamer-restaurant beginnen. Nijmegen bruist van de energie!

Op zondag 24 november 2013 is er het festival "Nijmegen maken wij" Hier zijn stadsgenoten te vinden die hun ideeën waarmaken. Wilt u dat ook? Een witte boekenkast in de buurt of een mooie moestuin met buren?

Kom op 24 november en kijk de kunst af!

Om 13:00 uur opent burgemeester Bruls het wijkenfestival. Het beste wijkidee wordt om 16:00 uur door wethouder Tankir beloond met een prijs.

Een greep uit het aanbod

Hoe:

- begin je een buurtmoestuin
- pimp je een speeltuin met weinig geld
- start je een eetclub in de straat
- ga je samen zonnepanelen kopen
- start je een wandelclub
- word je buurtrangers
- wijkraden-wijkbladen
- en nog veel meer

Workshop over

- hoe organiseer ik een evenement
- social media
- durf te vragen
- gave dingen doen
- mijnbuurtje.nl
- leren van elkaar, goede voorbeelden

Muziek en Hapjes uit de Nijmeegse wijken

Heeft u een mooi wijkinitiatief? Doe mee voor de prijs van het beste Wijkidee. Meld je aan bij Inge van den Hoogen (i.van.den.hoogen@nijmegen.nl)

Neem gerust uw kinderen mee. Er wordt gezorgd voor leuke kinderactiviteiten die te maken hebben met NEC.

Kinderopvang door Allio

24 november - Goffertstadion
tussen 13.00 en 17.00 uur
www.nijmegen.nl/nijmegenmakenwij

Ommetje Waterkwartier weer heel gezellig!

5 oktober 2013: het nachtelijke ommetje is onder het motto *Waterkwartier vernieuwt* voor de tweede keer gelopen. Dit keer door zo'n zestig mensen.

Villa Voorstad (Marialaan 106) verwelkomt met koffie en gevulde speculaas (bedankt Jet en Mark!). Gids Ger Hesseling voert ons naar het keramisch atelier van Toon Thijs (Krayenhofflaan). BXO kunstzinnig ijzerwerk van Paddy Melis (Lijnbaanstraat) beschrijft bedrijfsactiviteiten van toen en nu langs de dijk. Lopend richting *De Oversteek* licht kunstenaar Carla Dijs de drie woorden toe die ze over een lengte van honderden meters op de hallen van de Honig heeft geschilderd (goed te zien vanaf de Weurtseweg). Onderweg speelt zanger-gitarist Karel Bosman op verschillende plaatsen liedjes waarin zijn liefde voor Nijmegen klinkt. Aangekomen bij De Oversteek vertelt Ger over onze prachtige nieuwe brug en licht Carla Boukamp de achtergrond toe van de naam *De Oversteek.* Via het Westerpark, Kanaalstraat (nieuwbouw), Maasplein (Romeins verleden) lopen we weer terug naar Villa Voorstad, waar Ruud de Vries het hele gezelschap trakteert op een drankje. Tot volgend jaar!

Tekst: Geert van de Rijdt
Foto's: Ger Neijenhuyzen

Mooi de tijd!

Pure Lines, simple forms, contrasts of light and dark

Nieuw in onze toch al uitgebreide merk-horlogecollectie, de stijlvolle designhorloges van Jacob Jensen

In de hele regio het grootste assortiment aan horloges, klokken, wand-, hang- en staande klokken, barometers, wekkers.

Uit de merken: Seiko, Pulsar, Victorinox Swiss Army, Citizen, Lessa, Camel Active, Lorus, Accurist, Olympic, Pontiac, Kieninger, Hermle Atlanta, Haller, Kundo, Swissa, AMS, Jeka enz.

In de Sieradenlijn in het goud, zilver, staal en doublé, sieraden met de modernste lijnen welke onlangs zijn uitgebracht. O.a. Diamonfire

Uw juwelier voor het vervaardigen en realiseren van uw eigen ontwerpen, tijdloos en uniek

Relatieringen en exclusieve sieraden in goud, zilver, bi-tricolor, titaan, staal. In diverse merken, o.a. Martinshof, FS, Anjer, Constant, Flamingo, Edel Design, Aller Spanninga.

ruud de vries

juwelier horloger

Voorstadslaan 248 - 6541 SZ Nijmegen
Telefoon: 024 - 377 33 48 / GSM: 06 - 538 927 96
www.ruuddevriesjuwelier.nl

Jij&Ik:

Nieuw maatjesproject voor Nijmeegse kinderen die het moeilijk hebben

***Jij&Ik,* zo heet het nieuwe maatjesproject van NIM Maatschappelijk Werk en Tandem Welzijn dat op 2 september officieel van start is gegaan. Dit vrijwilligersproject richt zich op de begeleiding van kinderen/jongeren in de leeftijd 5-16 jaar, die een (tijdelijk) steuntje in de rug kunnen gebruiken.**

Op wie richt Jij&Ik zich?

Jij&Ik richt zich op kinderen en jongeren in de leeftijd van 5 tot en met 16 jaar in Nijmegen en omgeving, die sociaal kwetsbaar zijn. Sociaal kwetsbaar, omdat ze in een lastige thuissituatie zitten, iemand missen om zich mee te identificeren, gepest worden of onzeker zijn over zichzelf. Kortom, kinderen en jongeren die een steuntje in de rug kunnen gebruiken van een maatje. Kinderen en jongeren kunnen worden aangemeld bij Jij&Ik door middel van *verwijzers* zoals schoolmaatschappelijk werkers, jeugdzorg, welzijnswerkers et cetera.

Wat houdt de begeleiding in?

Begeleiding door Jij&Ik houdt in dat een vrijwilliger met het kind of de jongere een vriendschappelijke band aangaat, waarbij er voor de periode van één jaar gezamenlijk activiteiten worden ondernomen. Wat dit precies is, is afhankelijk van de interesses en behoeften van het kind. De doelstelling is om het kind vertrouwd te maken met activiteiten die er te doen zijn in de buurt van het kind. Denk daarbij aan een sportclub, buurthuis, cursussen of het maken van nieuwe contacten met leeftijdsgenootjes. De begeleiders die voor Jij&Ik werken zijn getrainde vrijwilligers, met verschillende culturele achtergronden en opleidingen. Veel begeleiders zijn student, ondermeer omdat begeleiding bij Jij&Ik ook als stageopdracht kan gelden.

Wie zitten er achter Jij&Ik?

Jij&Ik is tot stand gekomen door het samenvoegen van twee bestaande maatjesprojecten: Vitalis van NIM en Bijdehand van Tandem. Beide projecten hadden dermate veel overlap dat een samenvoeging een logische stap was, vooral ook gezien de intensievere samenwerking die beide organisaties met elkaar zijn aangegaan. Het project wordt gezamenlijk gecoördineerd.

'Jij bent mijn woensdagmiddagvriendinnetje'

Zowel voor het kind/jongere als de buddy geeft deelname aan Jij&Ik veel voldoening. 'Ik wil graag de horizon van een kind verbreden en ze een rustige plek bieden om sterker door te kunnen gaan', aldus een van de maatjes. Een 11-jarige deelneemster zegt over haar maatje: 'Jij bent mijn woensdagmiddagvriendinnetje.'

Tekst: NIM en Tandem

Vergaderingen van de Wijkraad Wolfskuil

12 november: algemene bestuursvergadering.
10 december: periodiek overleg met gemeente, Portaal en politie.
De vergaderingen zijn in wijkcentrum Titus Brandsma van 20.00 tot 22.00 uur

Voor vragen kunt u contact opnemen met onze secretaris:
edward.bosma@gmail.com

Tekst: Leo Woudstra

Liftwerkzaamheden Fortuna

Seniorencomplex Fortuna krijgt nieuwe liften. De werkzaamheden zijn eind september gestart aan het Biezenplein. Tijdens de werkzaamheden kunnen de bewoners gebruik maken van een noodlift. Begin oktober is de noodlift verplaatst naar het parkeerterrein van Fortuna. Dan wordt de lift in het hoge gedeelte vervangen. De verwachting is dat beide liften eind oktober in gebruik zullen zijn.

Tekst: Sabine Janssen

Ierse folk-sessie 'Green Galore'

Op zondagmiddag 10 november 2013 wordt wederom een Ierse folk-sessie gehouden in Nijmegen-West. De locatie van dit evenement is wijkcentrum Titus Brandsma aan de Tweede Oude Heselaan 386 Nijmegen. De sessie start om 14.30 uur en is rond 17.00 uur afgelopen. De Ierse sessies vinden iedere tweede zondag van de maand plaats . De entree is gratis.

Tekst: Woutera Willemsen

Siezenis
scooterspeciaalzaak
Verkoop, service, onderhoud, verhuur

2e Oude Heselaan 123
6542 VC Nijmegen
t: 024-3774000
f: 024-3789535
e: info@siezenis.nl
i: www.siezenis.nl

GEEN APK!
GEEN FILE
GEEN PARKEERGELD!
GEEN WEGENBELASTING!
TOCH 100% MOBIEL!

STAP NU OP EEN SCOOTER!!!

Nieuw in Nijmegen

TOP DUMP
MEUBEL-OUTLET

BANKSTELLEN, WOONKAMERS, FAUTEUILS,
BOXSPRINGS, MATRASSEN, DEKBEDDEN

WEURTSEWEG 150 NIJMEGEN
WOENSDAG, DONDERDAG, VRIJDAG EN ZATERDAG GEOPEND!!

gN GEWOON NIJMEGEN

PARKEERBELEID NIJMEGEN = GROTE FIASCO !!!!

MOET NODIG OP DE SCHOP !!

MÉÉR GRATIS PARKEREN !!!

Jo Janssen en Ruud Klein Hemmink

E-mail: info@gewoonnijmegen.nl

jo.janssen.773

Bent u de juiste vrijwilliger voor ons?

Ruim een jaar geleden is de nieuwe beschermde woonvorm Terra geopend aan de Graspieperhof. Hier wonen in vier woningen mensen met dementie. Een fijn thuis, met aandacht en zorg van een team betrokken medewerkers. De dag brengen ze grotendeels in de gezamenlijke woonkamer door waar een huiselijke sfeer heerst maar waar nog vrijwilligers gemist worden bij allerlei activiteiten.
Heeft u een paar keer per maand een uurtje over? Om met hen te wandelen, een spel te spelen of te zingen? Bent u misschien bereid om te helpen met het ontbijt of vindt u het leuk om met hen te koken? Speelt u een muziekinstrument of heeft u huisdieren die u aan ons wilt laten zien? Er is van alles mogelijk, kom maar eens langs.

Heeft u belangstelling? Kom dan naar een van de twee informatiebijeenkomsten in ontmoetingsruimte / restaurant *…bij ons thuis* (in appartementencomplex Griffioen op Kievitstraat 8) op maandagavond 28 oktober om 19.30 uur en woensdagochtend 30 oktober om 9.30 uur of neem contact op met Marion Brouwer, coördinator dagbesteding en vrijwilligers: 06 11 47 21 50 of *m.brouwer@zzgzorggroep.nl*

ZZG zorggroep

Wessies

Workshopruimte te huur
Unieke workshopruimte te huur: *In de Oude Werkplaats.* Gelegen op loopafstand centrum Nijmegen en NS CS. Kijk op onze Facebookpagina: In de oude werkplaats of mail: indeoudewerkplaats@gmail.com

Bijeenkomst zzp'ers
Vrijdag 13 december, 20 uur, bijeenkomst voor alle zzp'ers in Villanovastraat 4-6 tegenover het wijkcentrum, met optredens, de boekpresentatie Sterke verhalen uit de Wolfskuil van Corneel Jeuken, catering en nog veel meer. Voor meer info: Geert Schiks, telefoon 06 13 54 93 32.

Sportpagina

S.v. Nijmegen

S.v. Nijmegen is een 'klein' voetbalclubje uit buurt Waterkwartier/Hees. Het *ons kent ons*-gevoel en *vele handen maken licht werk* zijn belangrijk punten bij s.v. Nijmegen.

Doordat s.v. Nijmegen op papier maar een klein clubje is, moeten we het vooral hebben van vrijwilligers. Van bardienst tot trainen of fluiten van een jeugdteam, overal hebben we bij s.v. Nijmegen de hulp van deze vrijwilligers nodig. Gelukkig zijn er die en stuk voor stuk zijn het ook nog eens zeer goede vrijwilligers.
Door deze vrijwilligers kan s.v. Nijmegen ook werken aan de toekomst. Jeugdspelers van de C en B zetten zich in als trainer en scheidsrechter bij jongere jeugdteams en echte clubmensen nemen trainingen van de grotere jeugdteams over wanneer dat een keer nodig is.
S.v. Nijmegen is weer één grote familie *(en met grote trots loop ik zelf dan ook in het zwart-rode tenue).*

Door de goede samenwerking tussen al deze vrijwilligers, samen met het bestuur, kan ook de KNVB alleen maar positief over s.v. Nijmegen oordelen: het afgelopen seizoen waren de boetes bij de KNVB namelijk **0 euro.**

Competitie

De eerste competitiewedstrijd van het eerste elftal van s.v. Nijmegen tegen Paasberg was een mooi begin van een nieuw seizoen. De wedstrijd werd met 1-0 gewonnen en s.v. Nijmegen begon met drie punten. Na afloop was in het clubhuis een mooi en gezellig feest met een zanger die bij de Paasberg speelde.

Bekend

Dat s.v. Nijmegen niet alleen bekend is in Nijmegen maar ook in de wijde omgeving, blijkt uit het feit dat Maarten Arts (onder andere keeperstrainer bij FC Utrecht van Michel Vorm) een cursus op onze velden gaf. Op maandag 23 en 30 september was deze Maarten Arts bij s.v. Nijmegen om een tweedaagse cursus voor keeperstrainers te geven. Iedereen kon zich hiervoor opgeven en zo waren er deze twee dagen dertig trainers uit de omgeving op onze velden te vinden, waaronder vijf keeperstrainers van s.v. Nijmegen. Hiermee gaan ook de opleiding en het niveau van onze keepers omhoog.

Zoals het spreekwoord zegt: *Een goed begin is het halve werk.* En dat goede begin heeft s.v. Nijmegen zeker!

Tekst: Patrick Weijers
Foto: Ger Neijenhuyzen

Seniorensport

Dynamic-tennis bij tennisvereniging LOB'94

Dynamic-tennis is een racketsport die samengesteld is uit elementen van tennis, tafeltennis en badminton. De sport is bedoeld voor de iets oudere sportliefhebber vanaf 55 jaar die het teveel is om op hoger niveau nog te presteren maar nog wel graag iets aan sport en bewegen wil doen.

Het spel wordt gespeeld op een veld van 12 bij 6 meter. Bij Lob'94 wordt bijna altijd gekozen om te dubbelen boven het enkelen. Ten eerste wordt het als gezelliger ervaren en daarnaast is het minder inspannend dan enkelen. En juist in de dubbel is tactiek heel belangrijk.

Van 1 september tot 1 juni wordt op maandag van 14.30 tot 16.00 uur gespeeld in Dukenburg in Sporthal Meyhorst. Op vrijdag wordt van 10.30 uur tot 12.00 uur gespeeld in de Vocasahal in Neerbosch-Oost. Van 1 juni tot 1 september wordt van 10.30 uur tot 12.00 uur buiten gespeeld op het sportpark Brakkenstein.

Doordat dynamic-tennis gespeeld wordt met een licht racket en een zachte bal komen blessures praktisch niet voor. Het is een geschikte sport voor iedereen. Overal in het land wordt dynamic-tennis gespeeld door elke leeftijdscategorie. Door de gunstige eigenschappen is het uitermate geschikt voor senioren.

Bij LOB'94 wordt onder bezielende leiding eerst gezamenlijk een warming-up gedaan, waarna partijtjes gespeeld worden. Indien men de tennissport nog niet helemaal machtig is, wordt er een training gegeven. Na afloop wordt meestal een kopje koffie of thee gedronken.

Bent u mogelijk geïnteresseerd om ook eens actief te zijn op een wat oudere leeftijd? Loopt dan eens binnen in een van de sporthallen op de hierboven genoemde tijden. Nieuwe leden zijn altijd welkom!

Voor meer informatie kunt u telefonisch terecht op (024) 355 85 76 of op het volgende e-mailadres: dtvlob@yahoo.com

Tekst: LOB'94

Anita's hairstyling : Jubileum

Telefoon: (024) 82 00 262

€2,50 korting
op een knipbehandeling!

€2,50 Jubileum korting

Anita's hairstyling viert haar 5-jarige jubileum aan de St. Agnetenweg 50

Wij nodigen u van harte uit om dit met ons te vieren. De hele maand november staat er bij binnenkomst - naast het vertrouwde kopje koffie of thee - een feestelijk hapje voor u klaar. ***Van 4 t/m 16 november ontvangt u tegen inlevering van deze advertentie € 2,50 korting op een knipbehandeling!*** (niet geldig in combinatie met andere acties en/of kortingen). Vertrouwde klanten weten het al; onze professionele hairstylistes zorgen ervoor dat u tot in de puntjes verzorgd de salon weer verlaat.

Schwarzkopf PROFESSIONAL

Openingstijden Voorstadslaan :	Maandag	13.00 uur tot 17.30 uur	***Donderdag***	***09.00 uur tot 20.30 uur***
	Dinsdag	09.00 uur tot 17.30 uur	Vrijdag	09.00 uur tot 17.30 uur
	Woensdag	09.00 uur tot 17.30 uur	Zaterdag	08.30 uur tot 13.30 uur

Voorstadslaan 263 • T (024) 82 00 262 • St. Agnetenweg 50 • T (024) 378 31 37
www.anitahairstyling.nl • info@anitahairstyling.nl

Extensions • Haarwerken • Kinderfeestjes • (Bruids)visagie • Metamorfoses

Anita's hairstyling

Fysiotherapie Christiane

Nieuw bij ons: Beweegprogamma's!

Beweegprogramma's bij overgewicht

Wilt u afvallen? Leeftijd is niet van belang. Wij begeleiden ook kinderen met overgewicht. Met een bio-impedantie meter wordt uw lichaamssamenstelling bepaald. Hierdoor wordt inzicht verkregen in zaken als overgewicht, spieropbouw, ruststofwisseling, BMI en vochtverdeling. Dit is onontbeerlijk in het geven van een perfect bewegings- en voedingsadvies.

Overige beweegprogramma's

parkinson, diabetes mellitus/suiker ziekte, arthrose, COPD, hartklachten, reuma, chronische pijn.

Individuele behandeling:

U kunt natuurlijk ook bij ons voor anderen klachten komen. Bijvoorbeeld voor vaste spieren. Wij maken ze los en u bent snel weer beter!

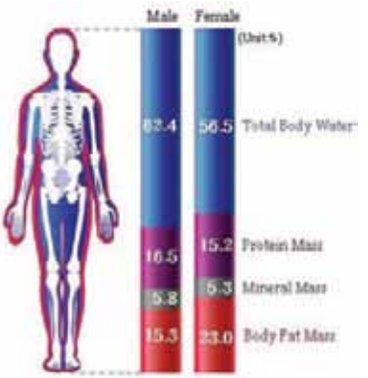

wij bepalen uw lichaamssamenstelling via bio-impedantie.

Al onze behandelingen zijn vergoed door de zorgverzekeraars.

Bel voor een afspraak:
Tel: 024-3000038 Mobiel: 06-47057427
Of kom langs:
Beetsplein 43, 6531 BE Nijmegen
www.fysiotherapiechristiane.nl
Email: Christianedekker@gmail.com

Køken

Køken is een initiatief van Helen Arenz, Nicolette Schuurman en Eugene Arts. Ze zijn nieuwsgierig en gepassioneerd voor alles dat met eten, drinken en gedrag te maken heeft. Zoals wat? Nou, alledaagse dingen: hoe klein geluk groot geluk is, hoe eten verbindt en natuurlijk hoe andermans keuken eruit ziet!

Corrie de Vaan

Vis-Vlees-Vega?
Vlees: 2 keer per week
Vis: 1 keer per week
Vega: 3 keer per week
Vaak met anderen, zoals 1 tot 2 keer per week met haar broer en 1 x per week kookt ze bij haar zoon in Amsterdam

Culinair erfgoed?
Corrie komt uit een gezin van 10 kinderen. Het ontbijt bestond uit wat ze konden vinden in de bakkerswinkel van hun ouders. Chocolade als ontbijt! Tussen de middag werd er Hollandse pot gegeten in groepen. De 12 gezinsleden aangevuld met 2 werknemers uit de winkel die bij hun inwoonden.

Altijd in huis en vaak gebruikt:
Roomboter, bloem, chocolade, suiker, noten en magere kwark uit de Weerribben van de natuurwinkel.

'Het kookboek van Dali, *Les diners de gala,* daar heb ik nog steeds spijt van dat ik dat 15 jaar geleden verkocht heb', antwoordt Corrie op mijn vraag wat het mooiste kookboek is dat ze ooit in handen heeft gehad, zonder aarzeling. Wulpse vrouwen liggend op met fluweel beklede tafels te midden van fruit, groenten en meer. Heel visueel, uiteraard ging het meer om de illustraties dan om de recepten. Ik kan het niet laten om te vragen of Corrie toevallig het kookboek heeft van Sophia Loren. En jawel! Een prachtig, onbeschadigd, exemplaar. Ik ga sparen!

Ik zit aan de eettafel bij Corrie de Vaan in de Jasmijnstraat. Onder het genot van een kop thee en heerlijke chocolade (75%) vertelt Corrie over haar handel in tweedehands boeken. Ze verhandelt allerlei boeken, waaronder kookboeken. Op zaterdagmiddag is ze bij mooi weer te vinden op de boekenmarkt bij Lux, daarnaast staat ze op de (boeken)markten in Deventer, Venray, Zutphen, Zwolle en Dordrecht.
'Inmiddels ben ik bekend, mensen weten dat ik boeken inkoop, soms hang ik een bordje aan de kraam' vertelt Corrie. 'Het wordt wel minder met de handel, ze verkoopt bijvoorbeeld nauwelijks meer kinderboeken. De verzamelaars zijn op leeftijd en hebben hun verzameling compleet, de kinderen hebben er vaak geen belangstelling voor en literatuur verkoopt eigenlijk alleen als het nieuwe titels zijn die er als nieuw uit zien.'
Plenty van Ottolenghi is haar favoriete kookboek op dit moment en dan vooral het recept met geroosterde pastinaak en zoete aardappel. We delen de manier van koken om te beginnen met een recept, daar eindeloos mee te variëren en om uiteindelijk het resultaat samen met vrienden op te eten. Corrie woont alleen maar eten doet ze eigenlijk altijd met vrienden, haar broer of zus en 1 keer per week bij haar zoon in Amsterdam.
Het bakkersbloed stroomt nog door Corries aderen. Zo bakt ze brownies en glutenvrije amandelkokostaart voor Toussaint het café van haar zoon Maurice in Amsterdam.
Ik vraag Corrie waar ze graag uit eten gaat. De Put in Berg en dal, Slot Doddendael tussen Beuningen en Ewijk.
'Kef aan de Marnixstraat in Amsterdam, dat is mijn meest bijzondere eetervaring. Kef is ooit begonnen door Abraham Kef. Die, nadat hij tijdens WO 2 ondergedoken had gezeten in Frankrijk, bij terugkomst Franse kaas wilde introduceren in Nederland. Het is een kleine kaaswinkel in een souterrain waar in al die jaren niets aan is veranderd. Tonnen met 4 stoeltjes er omheen waar je kunt genieten van een kaasplankje, mooie spullen aan de muur die gebruikt zijn om kaas mee te maken en aan het plafond visitekaartjes van mensen waar ze aan leveren. Heerlijke kazen met een glas goede wijn er bij.'
Daar gaat het om, eten dat met liefde en zorg wordt bereid en opgediend!
We sluiten af met het idee een køkendiner te organiseren en te proeven van al het lekkers dat iedereen meeneemt!

Volg en like ons op facebook: 'køken'

Tekst en foto's: Nicolette Schuurman

25 jaar staan wij al tot uw dienst!
PIZZA'S - SHOARMA - DÖNER
DRIVE INN
Nieuwe Nonnendaalseweg 265-A | 6542 PH Nijmegen
Tel: 024 - 37 33 952

MAANDAG EN DINSDAG
pizzadag
alle pizza's
€ 4,99
(m.u.v. de pizza's met *, daarop ontvangt u € 2,- korting)
Deze actie geldt alleen bij afhalen en is niet geldig op feestdagen.

ELKE WOENSDAG
pastadag & schoteldag
alle pasta's & schotels
€ 6,00
(m.u.v. de schotels met *, daarop ontvangt u € 2,- korting)
Deze actie geldt alleen bij afhalen en is niet geldig op feestdagen.

ELKE DAG
Gezinszak friet
+ 4 frikandellen
of
+ 4 kroketten
€ 7,50

Openingstijden:
Zondag t/m donderdag van 12.00 tot 01.00 uur
Vrijdag en zaterdag van 12.00 tot 03.00 uur

Bezorgen:
Zondag t/m donderdag van 16.00 tot 00.45 uur
Vrijdag en zaterdag van 16.00 tot 02.45 uur

Bestellingen vanaf € 10,- worden GRATIS bezorgd.

Voor bestellingen buiten Nijmegen geldt een minimum bestelbedrag van € 25,-
Onder de € 25,- bezorgkosten € 5,-

Bedrijven die een lunch of vroegere bezorging (va. 12.00 uur) willen, kunnen contact opnemen met Drive Inn 024-37 33 952

Online bestellen: www.driveinn.just-eat.nl of www.thuisbezorgd.nl

2 SELL USED PRODUCTS 4 SALE
USED PRODUCTS
INKOOP - VERKOOP - TERUGKOOP

DIRECT GELD VOOR:
Smartphones, audio, gameconsoles, games, tv's, camera's,GPS, muziekinstrumenten, goud

OOK MOGELIJK OM DEZE PRODUCTEN TE VERPANDEN OF TERUG TE KOPEN!

Used Products Nijmegen,
Bloemerstraat 72, 024 - 324 93 90
nijmegen@usedproducts.nl
www.usedproducts.nl

Een laatje voor later

Hoe legt u uw wensen voor de toekomst vast?

Swon het seniorennetwerk organiseert op zaterdag 2 november in wijkcentrum Titus Brandsma de informatiebijeenkomst *Een laatje voor later.* Senioren en hun naasten krijgen daar handvatten aangereikt over hoe je je wensen voor de toekomst kunt vastleggen. Een notaris, een huisarts, een ouderenadviseur, een uitvaartverzorger en iemand van het COiL geven uitleg over diverse thema's. Uitgangspunt is: denk er eens over na, heb het er eens over met je naasten. Dat heeft ook iets positiefs, want je houdt zo zelf de touwtjes in handen. Alle Nijmeegse senioren zijn van harte welkom, samen met familieleden of vrienden.

Toekomst

De toekomst is een zorg voor later. Daarover nadenken, dat schuiven we liever zo lang mogelijk voor ons uit. Toch kan het goed zijn om sommige zaken eens te bespreken met familie of vrienden. Bijvoorbeeld hoe je graag zelfstandig wilt blijven wonen, met eventueel wat hulp. En hoe je dat kunt blijven betalen. Of hoe je de zorg in je laatste levensfase graag geregeld ziet. Maar waar begin je en hoe pak je dat aan? De informatiebijeenkomst *Een laatje voor later* biedt een mooie aanleiding om het gesprek aan te gaan. In het 'laatje voor later' bergt u als het ware paperassen op waarin u uw wensen voor de toekomst vastlegt. Wensen rondom wonen, financiën, de zorg in de laatste levensfase, uw uitvaart en wat u graag geregeld wilt hebben om goed oud te kunnen worden. Zo weten je naasten wat je wensen voor later zijn en houd je zelf tot het allerlaatst de regie over je leven.

Keuzethema's

De middag wordt ingeleid door een lezing van dr. Yolande Kuin over hoe u grip kunt houden op uw leven, ondanks veranderingen op het gebied van wonen en zorg. Daarna geven deskundigen uitleg over vijf keuzethema's, waar u er één van uitkiest: 'wonen en zorg' (door een ouderenadviseur), 'uw geld en uw oude dag' (door notaris Hoge van Gerven), 'wensen rondom het levenseinde' (door huisarts H. Peerden), 'wensen voor uw uitvaart' (door Monuta), 'goed oud worden' (COiL).

Waar en wanneer

Vanaf 13.30 bent u van harte welkom in wijkcentrum Titus Brandsma, Tweede Oude Heselaan 386. De lezing begint om 14.00 uur. Om 15.45 uur kunt u met een drankje nog even napraten over de thema's.

Aanmelden

U kunt zich (met familie of vrienden) aanmelden voor het thema waarover u meer informatie wenst. Als u geïnteresseerd bent in meerdere thema's, bent u ook welkom voor een bijeenkomst in een andere wijk: 26 oktober (wijkcentrum Dukenburg) en 16 november (wijkcentrum Hatert). Meer informatie en aanmelding: Swon-informatiecentrum, telefoon (024) 365 01 90 of geef u op via de website www. inschrijven.swon.nl

Tekst: Joëlle van de Pol, Swon

Vroeger en nu

Bladergroenschool

De Wilhelmina Bladergroenschool was één van de vele scholen die het Waterkwartier rijk was. In die tijd stonden er ook nog de St. Joseph school aan de Waterstraat en Rivierstraat (Witte school), de kleuterschool - naast de kerk - op de Biezenstraat en de Theresiaschool aan de Biezendwarsstraat. Deze laatste heet nu de Aquamarijn. Van de oude scholen staat er geen één meer in het Waterkwartier. Pas sinds kort is ook de laatste herinnering aan de oude scholen in de Waterstraat en Biezendwarsstraat gesloopt. Voor de Aquamarijn komt er een hele nieuwe (brede) school.

De vele scholen waren nodig omdat vroeger in het Waterkwartier grote gezinnen woonden. Het was heel normaal dat gemiddeld acht kinderen per gezin ergens op een van die scholen in het Waterkwartier zat. Nadat de school eind jaren ’70 gesloopt werd, heeft Portaal er seniorenwoningen - ook wel aanleunwoningen genoemd - gebouwd.

Reageren?
Mail naar webredactie@dewester.info

Foto nu en tekst: Dave van Brenk

Grenspost Waterkwartier

Hennie heeft zoveel te bieden
dat het boven uw hoofd groeit
blikken soep
riefkuukskes
bier en sigaretten
een grap
een beetje tijd
een verslag van de N.E.C.-wedstrijd
soms wat gemopper over een stad
waarvan we de naam bijna niet
in de mond durven nemen

Hennie weet wie er steunkousen nodig
heeft en wie er troost zoekt bij de drank
hij spreekt zelfs een woordje Pools
u krijgt oprechtheid voor uw laatste cent
dus ga niet naar de concurrent
(behalve als u Arnhemmer bent).

Rinske Kegel

IEDEREEN GELD TERUG
HOE U OOK VERZEKERD BENT

Dat zie je alleen bij eye wish GROENEVELD

Vraag naar de voorwaarden.

Molenweg 36 • Nijmegen • Tel. 024 3770503
(tegenover de Albert Heijn in Nijmegen-West)

de Zonnebank
Zonnestudio Nijmegen

De goedkoopste van Nederland

voor meer informatie bel

06 811 473 05

Lekker zonnen onder een nieuwe powerzonnebank vanaf € 2,00 per 5 minuten

Openingstijden De Zonnebank
maandag van 10.00 tot 20.00 uur
dinsdag, donderdag en vrijdag van 10.00 tot 20.00 uur
woensdag gesloten, zaterdag van 9.00 tot 17.00 uur
zondag van 12.00 tot 17.00 uur

Gratis parkeren!

Ons pand is rolstoel- en rollatorvriendelijk!

Pieter Zeemanstraat 1a 6533 NZ Nijmegen Telefoon 06 811 473 05

ADVERTORIAL

Soms verandert er iets in het leven dat met uw gezondheid te maken heeft, waardoor het allemaal even niet meer zo goed lukt. Dan is het prettig om te weten dat wij klaar staan om u te helpen de draad weer op te pakken. Met u en de mensen om u heen aan het roer. En met de professionele ondersteuning van wijkverpleging Biezen en wijkverpleging Wolfskuil of onze beschermde woonvorm voor mensen met dementie, Terra. Zelf én samen dus.

Op zoek naar zorg die u verder helpt? Maak dan een afspraak voor een *gratis* huisbezoek, door te bellen met onze Zorgcentrale: 024- 366 57 77.

't Blijft uw leven.

ZZG zorggroep

De heer Schattevoet en Nicole Prudon

'Stoppen met roken: zet de knop om en gá ervoor!'

COPD is een chronische longziekte, die veel ongemak kan veroorzaken. Meneer Schattevoet weet daar alles van. Benauwdheid, geen energie, afhankelijkheid van medicijnen, zoals pufjes. Gelukkig kunnen de wijkverpleegkundigen van ZZG zorggroep hem met raad en daad terzijde staan.

Nicole Prudon is verpleegkundige in de wijken Wolfskuil en Biezen, met als aandachtsveld longziekten. Zij bezoekt regelmatig haar cliënten en geeft voorlichting, instructie en advies om deze en andere longaandoeningen zo dragelijk mogelijk te maken. Nicole: 'De huisbezoeken zijn gratis, je hebt er geen indicatie voor nodig. Mensen kunnen voor een afspraak zelf contact met ons opnemen, of ze kunnen contact met ons leggen via de huisarts of de longverpleegkundige in het ziekenhuis.'

Eén van haar cliënten is de heer Schattevoet (67), van het Biezenplein. In de wijk beter bekend als *de kikker.* Hij groeide op in de *onderstad* en rookte al als 11-jarig jochie. 'We rookten merkie rookiedood Silkie', herinnert hij zich lachend. 'Toen ik op 65-jarige leeftijd bij de huisarts kwam vanwege benauwdheidsklachten, was de diagnose snel gesteld: COPD. Mijn bloedvaten waren ernstig vernauwd. Ik rookte in die tijd een pakje sigaretten per dag. Dat is de grootste boosdoener en het advies was dan ook om daar meteen mee te stoppen. Ik wilde echt niet aan het zuurstof in een rolstoel belanden, dus heb ik de knop acuut omgezet. Ik ben van de ene op de andere dag gestopt. Ik moest tien weken lang op UCCZ Dekkerswald herstellen van de schade die mijn longen door de COPD hadden opgelopen. Daar kreeg ik therapieën, waaronder sport, krachttraining en lopen op de band. Dat heeft me goed gedaan.' Hij wijst naar alle medicatie en pufjes die hij dagelijks tegen zijn ziekte moet innemen. 'Dát gaat nooit over, maar door te stoppen kun je wel je leven verlengen. Het zit tussen je oren. Zet de knop om en ga ervoor!' Dankzij de motiverende ondersteuning en adviezen van Nicole en haar collega's kan de heer Schattevoet weer opgelucht ademhalen. Hij is niet bang dat hij weer voor de bijl gaat: 'Nee, als je eraan begint, dan moet je het afmaken. Dat is mijn motto!'

Het gaat weer spoken

Halloweenoptocht in de Wolfskuul

Na het succes van vorig jaar houden wij wederom een Halloweenoptocht in de buurt.

Deze zal op 31 oktober tussen 19.00 en 22.00 uur worden gehouden.

Je kunt meedoen als je de leeftijd hebt van 6 tot 12 jaar en dit onder begeleiding van een ouder of volwassene.

Prijs per persoon is 50 eurocent.
De organisatie is in handen van de hobbyclub De Heksenkring.

Opgeven kun je bij Toos Gerrits in de Varenstraat 40.

CvJO
ruimte voor ondernemend talent

Ondernemer?
Netwerk?
Werkplek?

Kom van je zolderkamer en ervaar de stimulerende werking van een ondernemende werkomgeving bij CvJO Nijmegen.

Vraag via de website een gratis proefdag aan:
www.cvjonijmegen.nl

OPENINGSTIJDEN

Maandag	19.00 - 20.00	Zaktraining
	20.15 - 21.25	BJJ
Dinsdag	17.30 - 18.30	Jeugdkickboxing
	19.00 - 20.00	Kickboxing
	20.15 - 21.45	MMA
Woensdag	09.15 - 10.15	Zaktraining vrouwen
	14.00 - 15.00	6 jaar - 10 jaar Jeugdkickboxing
	19.00 - 20.00	Zaktraining
Donderdag	17.30 - 18.30	Jeugdkickboxing
	19.00 - 20.00	Kickboxing
	20.15 - 21.15	Zaktraining
Vrijdag	09.15 - 10.15	Zaktraining vrouwen
	19.00 - 20.00	Zaktraining
	20.15 - 21.45	MMA sparren
Zaterdag	10.00 - 11.00	Jeugdkickboxing
Info	MMA:	06 23 872 553
	KB:	06 18 052 040

www.ubedasports.nl
1e Oude Heselaan 260 - Tegenover Vissers

NIJMEGEN - HOLLAND
UBEDA SPORTS
KICKBOXEN • MMA • BJJ

P. VAN RAAY
BANDENSERVICE

Tweede Oude Heselaan 165
6542 VD Nijmegen
Tel: 024 – 378 41 77 / 379 13 10
Fax: 024 – 379 02 50

Website: www.usedtyres.nl
Mail: info@usedtyres.nl

- Gebruikte banden
- Nieuwe banden
- Winter banden
- Ruim assortiment door eigen import

Nieuwe Winterbanden:

155/65/14	**Firestone**	**65,-**
175/65/14	**GoodYear**	**70,-**
195/65/15	**Firestone**	**75,-**
205/55/16	**Pirelli**	**80,-**

Onze openingstijden zijn:

Ma/Vr: 8:00 t/m 17:30
Zaterdag: 8:30 t/m 16:00

Al onze prijzen zijn inclusief montage, balanceren en BTW

UITNODIGING

Bewonersavond met theatervoorstelling over veranderingen in zorg en welzijn. Het wordt een gezellige avond, waar vooral uw mening telt!

Datum: woensdag 23 oktober
Tijd: vanaf 19.00 inloop met koffie, thee en iets lekkers
Start om 19.30 tot 21.30 uur
Voor: bewoners van Oud West (Wolfskuil, de Biezen/Waterkwartier)
Locatie: Wijkcentrum Titus Brandsma
Entree: gratis

In Nijmegen Oud-West gaan bewoners en organisaties een STIP openen, een informatiepunt waar iedereen terecht kan met vragen en ideeën voor de wijk. En het Sociaal Wijkteam Oud-West is er straks voor wijkbewoners die een steuntje extra in de rug nodig hebben. Ook worden er straatambassadeurs gezocht, die de oren en ogen zijn van hun eigen straat.

Kortom, er vinden veranderingen plaats die kansen bieden op het gebied van zorg en welzijn. Hoe willen wij van Oud-West, gezien deze veranderingen, met elkaar omgaan? Kennen we elkaar, hoe zorgen we voor elkaar en hoe benutten we elkaars talenten?

Kom langs, luister, kijk en praat mee op deze bewonersavond en geniet van de theatervoorstelling. U bent van harte welkom!

Laat even weten of u komt. Dat kan per e-mail via *aanmelden-nijmegen@hotmail.com* of telefonisch bij Sonia Davelaar, telefoon: 06 12 95 09 00.

Belangrijke nummers

- Alarmnummer: 112
- Politie: 0900 88 44
- Brandweer: (024) 329 75 99
- GGD: (024) 3 297 297

- Bureau Toezicht: 14 024
- Bel- en Herstellijn: 14 024
  bel&herstellijn@nijmegen.nl

- Meld Misdaad Anoniem: 0800 70 00
- Meldpunt Kindermishandeling:
  (026) 442 42 22, 0900 123 123 0
- Slachtofferhulp:
  (024) 323 33 22, 0900 01 01
- Advies- en Steunpunt huiselijk geweld:
  0900 126 26 26
  info@huiselijkgeweldgelderland.nl
- Kindertelefoon: 0800 04 32
- Centrum voor Jeugd en Gezin: 088 001 13 11
- Discriminatie, Ieder1Gelijk: (024) 324 04 00
- Maatschappelijk werk (NIM):
  (024) 323 27 51, info@nim.nl
- Het Inter-lokaal: (024) 322 22 27
  info@inter-lokaal.nl
- Tandem: (024) 365 01 11
  info@tandemwelzijn.nl
- Swon het seniorennetwerk: (024) 365 01 90
  info@swon.nl

- Huisartsenpost: 0900 88 80
- CWZ: (024) 3 657 657
- UMC St Radboud: (024) 361 11 11
- Sint Maartenskliniek: (024) 365 99 11
- Dierenambulance: (024) 355 02 22

- De Gemeenschap: (024) 381 78 00
  vbz@wbsg.nl
- Portaal: 0800 767 82 25, info@portaal.nl
- Standvast Wonen: (024) 382 01 00
  info@standvastwonen.nl
- Talis: (024) 352 39 11, postbus@talis.nl
- WoonGenoot: (024) 344 06 39
  info@woongenoot.nl
- Woonzorg Nederland: 0900 123 49 96
  klant@woonzorg.nl

- Wijkcentrum Titus Brandsma:
  (024) 377 48 93, Tweede Oude Heselaan 386
  titusbrandsma@nijmegen.nl
- Gemeenschapshuis/Buurtcentrum Waterkwartier:
  (024) 378 31 90, Vlietstraat 22
  waterkwartier@nijmegen.nl
- Wijkcentrum Villa Nova:
  (024) 377 18 97, Derde van Hezewijkstraat 2
  villanova@nijmegen.nl
- Buurtcentrum De Driesprong:
  (024) 377 05 82, Fuchsiastraat 10
  dedriesprong@nijmegen.nl
- Wijkvereniging 'Ons Waterkwartier':
  (024) 377 33 48, info@ruuddevriesjuwelier.nl
- Wijkraad Wolfskuil:
  (024) 377 34 56, leo@woudstradesign.nl

- Huis van de Nijmeegse Geschiedenis:
  (024) 329 36 99, Mariënburg 26
  info@huisvandenijmeegsegeschiedenis.nl
- Gemeente Nijmegen: 14 024
  gemeente@nijmegen.nl

Kinderpersbureau

Op bezoek bij een echte journalist

De Gelderlander is een krant die wordt gemaakt voor mensen uit Gelderland. De mensen die daar werken maken stukjes tekst om een krant te vormen. Wij doen dat ook, maar zij doen dat voor hun werk. Dus toen wilden wij eens kijken hoe dat is om dat voor je werk te doen. Wij hebben dus meneer Lex Lammers geïnterviewd. Hij is teamleider sport maar niet echt de baas van die categorie. Hij is 44, komt uit Groesbeek maar heeft ook gewoond in Utrecht, waar hij ook heeft gestudeerd op de school voor journalistiek, Arnhem en nu woont hij in Bennekom. Hij werkt al 23 jaar als journalist. Officieel werkt hij 40 uur per week maar soms is dat meer als je naar een voetbalwedstrijd moet kan dat de hele dag duren of als er iets bijzonders gebeurd is moet hij er gelijk bij zijn. Vroeger vond hij 2 dingen heel leuk: biologie en journalistiek maar uiteindelijk koos hij voor journalistiek. Ook heeft hij gewerkt bij een deurenfabriek, vertaalbureau en plantenbedrijf. Eerst had hij als specialiteit buitenlandse politiek, maar nu is het sport. Hij schrijft vooral over betaald voetbal, dat is ook zijn favoriete sport vooral als er drama en emotie in zit, maar eigenlijk kan hij wel over alle sporten schrijven. Als sportverslaggever moet hij namelijk alle sporten leuk vinden. Ook moet hij heel soms voor een voetbalwedstrijd naar het buitenland. Hij spreekt ook vaak voetbalspelers en trainer en die zijn soms ook chagrijnig en dan heeft hij soms een aanvaring. Dat is soms vervelend maar het is ook snel weer over. Hij heeft niet echt een beste stuk maar hij vindt dat het laatste stuk het beste moet zijn. Heel bijzonder vond hij het EK voetbal en de Olympische spelen. Nu gaan we wat vertellen over de Gelderlander. De Gelderlander bestaat al sinds 1850 dus ongeveer 164 jaar. Er zijn 8 kantoren o.a. in Nijmegen, Achterhoek en Arnhem. Er zijn in totaal 145 fulltime werkplekken. De sluitingstijd van de redactie verschilt. In de Achterhoek om 23.00 uur, maar in Nijmegen en Arnhem kan dat wel 1.45 worden. Om 2 uur ’s nachts ongeveer worden de kranten gedrukt. In het gebouw van de Gelderlander zitten ook de plaatselijke kranten de Brug (die wordt op woensdag bezorgd) en de Weekendkrant, maar daar werken ze niet mee samen. Het was een heel leuk interview!

Door Bas en Marcel

Interview met wijkagent Hans ZWEERS

Hans Zweers kwam bij de politie werken, omdat hij eerst ander werk had gedaan en dat vond hij bij nader inzien niet zo leuk. Het was een kantoorbaan en dat was dus niets voor hem. Hij wilde afwisseling. Hij is in oktober 1985 naar school gegaan en in juni 1987 is hij bij de gemeentepolitie Nijmegen begonnen. Zo heette dat toen. Hij vindt zijn werk nog steeds leuk. Veel meegemaakt en gezien in al die jaren. De meeste mensen maken dat soort dingen in al die jaren niet mee. Hij heeft ook in het centrum van Nijmegen, Waterkwartier, Neerbosch-Oost en Heseveld gewerkt en heeft ook 18 jaar in een arrestatie eenheid gezeten. Eind jaren 90 ook nog bij de inlichtingendienst. Hij zat op de politieschool in Heerlen (Limburg). Hij is 52 jaar oud. Voor zijn werk moet hij weten wat er in de wijk gebeurt. Hij kan in de politiecomputer per dag kijken wat er in de Wolfskuil gebeurd is. Dit leest hij dus elke dag. Verder moet hij veel bemiddelen tussen bijvoorbeeld mensen die ruzie met elkaar hebben. Hij overlegt veel met andere partners in de wijk, zoals de gemeente Nijmegen, woningbouwvereniging Portaal, allerlei zorginstellingen. Hij behandelt aanrijdingen, neemt aangiftes op, laat mensen hun boetes betalen, schrijft bekeuringen uit, pakt mensen op, helpt mensen en spreekt mensen aan als ze zich asociaal gedragen. Hij houdt erg van sporten. Hij houdt van voetballen, hardlopen en motorsport. Hij is in zijn vrije tijd ook nog voetbaltrainer en hij rijdt motor. Verder leest hij ook nog behoorlijk veel en heeft hij een jachthond waar hij veel mee (hard)loopt. Hij doet heel veel afwisselende dingen. Het raarste dat hem is overkomen is dat hij zijn gezicht gespuugd werd door een vrouw die boos werd. Het meest overkomende op zijn werk is dat er best vaak conflicten zijn tussen mensen. Dit komt o.a. omdat veel mensen op een kleine ruimte wonen en een kort lontje hebben. Boerenkool met worst, jus en een speklap is zijn lievelingseten. Hij wou vroeger iets met sport gaan doen of in het leger of bij de politie werken.

Op 5 juni hadden we afgesproken, toen zag u een aanrijding waar u moest helpen. Op 12 juni hadden we weer afgesproken. Toen ontdekte u een hennepplantage. Op 13 juni kon onze afspraak ook niet doorgaan.
Kunt u in uw werk wel eens iets plannen? Of komt er heel vaak iets tussendoor?

‘Ik was op weg naar jullie afspraak met mij en toen ik de Graafseweg wilde oversteken gebeurde er voor mijn neus een behoorlijke aanrijding. Een vrouw was gewond en er was een hoop rommel en hectiek op de kruising. Ook rijdt op die kruising veel verkeer. Ik moest dus veel organiseren en regelen. Gelukkig kreeg ik al snel hulp van collega’s en konden wij het verkeer regelen en de aanrijding afhandeling. Ook de brandweer, de ambulance en een afsleep bedrijf waren op de kruising. En de kruising is een van de drukste in Nijmegen.
Ik had van iemand een tip gekregen dat er ergens een hennepkwekerij was. Toen ik ging kijken bleek dit ook zo te zijn. Deze moest dus helemaal opgeruimd worden en er moest allerlei onderzoek gedaan worden. Dit duurde allemaal best wel lang. Ik loop dus altijd het risico dat als ik op weg ben naar een afspraak ik onderweg iets tegenkom waar ik iets aan moet doen. Ik kan niet altijd doorrijden en doen alsof ik niets gezien heb.’

Hans Zweers heeft uiteindelijk dit interview per mail beantwoord. Hij vond het leuk om te doen.

Door Inez

Het Kinderpersbureau is een initiatief van de Lindenberg.